

6 В інтерв'ю «УК» заслужений артист України Віктор Павлік розповів про найважливіший проект у житті та чому передумав бути солістом американського гурту

11 Постанова Верховної Ради України «Про перейменування окремих населених пунктів»

ГАЗЕТА ЦЕНТРАЛЬНИХ ОРГАНІВ ВИКОНАВЧОЇ ВЛАДИ УКРАЇНИ

ЗАСНОВАНА В 1990 РОЦІ

www.ukurier.gov.ua

УРЯДОВИЙ КУР'ЄР

СУБОТА, 2 КВІТНЯ 2016 РОКУ

ЦІНА ДОГОВІРНА

№63 (5683)

ЦИТАТА ДНЯ

ГЕННАДІЙ ЗУБКО: «Уряд відпрацював спільні комісії для збільшення експорту машинобудування до Ірану, Казахстану, Туркменістану, Азербайджану й Туреччини».

Віце-прем'єр-міністр — міністр регіонального розвитку, будівництва та житлово-комунального господарства про освоєння нових і відновлення старих ринків збуту

Сайт підлаштовується під читача

НА ЗАМІТКУ. На сайті газети «Урядовий кур'єр» з'явилися нові сервіси. Тепер користувачі інтернет-ресурсу видання через пошуковик зможуть швидко знайти опубліковані постанови і розпорядження Кабінету Міністрів, закони та інші важливі документи міністерств і відомств. Шукати нормативні акти слід за статусом документа (закон, постанова, розпорядження тощо) та його номером. Якщо ви забули номер документа, його можна знайти за датами ухвалення чи опублікування або назвою. На сайті у вільному доступі понад 12 тисяч різних документів, опублікованих із січня 2011 року.

Інтернет-ресурс має розширений пошук статей і новин, які можна знайти за заголовком матеріалу, прізвищем автора, ключовими словами чи тематикою.

Підлаштовано сайт і під мобільну версію. Їдучи в метро чи маршрутку, де є Wi-Fi, можна без проблем ознайомитися зі свіжими новинами щоденної газети, актуальними статтями, переглянути відео чи фотогалереї, які подано у розширених версіях, з власного смартфона чи планшета.

ЦИФРА ДНЯ

74 млн доларів

становив у лютому, за попередніми даними, дефіцит платіжного балансу України. Це вдесятеро менше від торішнього аналогічного показника

Зона милосердя

Найменші також страждають від невпинного болю, спровокованого онкозахворюваннями, про що не можна забувати

ЧИ БОЛИТЬ ЧУЖЕ ГОРЕ. Навіть якщо людина не має шансів одужати, їй однаково можна допомогти

Умвельт убер аллес

НЕ ВТРАТИТИ ШАНС. Як найкраще використати фінансову й технічну допомогу уряду Німеччини

Олег ЛИСТОПАД,
«Урядовий кур'єр»

«Довкілля понад усе» (Umwelt über alles) — саме так коротко підсумував би результати візиту до України міністра довкілля, охорони

природи, будівництва та безпеки ядерних реакторів Федеративної Республіки Німеччини Барбара Хендрікс.

Роботи зі спорудження ковпака над зруйнованою частиною Чорнобильської атомної мають завершитися в листо-

паді 2017 року. А почалися вони ще у 2010-му. Тоді реалізацію ідеї оцінювали у 300 мільйонів євро. Але виникло чимало несподіваних труднощів, які зробили проект уп'ятеро дорожчим, тобто тепер ця сума становить майже півтора мі-

льярда євро. У його вартість увійшла і ціна обладнання, яке працюватиме під «Аркою» над дезактивацією решток четвертого енергоблока ЧАЕС.

Донори вклали в будівництво «Арки» й додатків до неї силу-силенну грошей. Бар-

бара Хендрікс приїжджала в Україну зокрема й для того, щоб на власні очі побачити, куди витратили німецькі єврики. Не знаю, як саме оцінила ситуацію пані міністр, але грошей вирішила дати ще.

КУРСИ ВАЛЮТ/БАНКІВСЬКІ МЕТАЛИ

встановлені Національним банком України на 1 квітня 2016 року

USD 2621.8214 за 100 доларів США

EUR 2984.9437 за 100 євро

RUB 3.8638 за 100 рублів

/ AU 324319.31

AG 4032.36

PT 254578.86

PD 149443.82 за 10 трійських унцій

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Реформи зміцнять стратегічне партнерство

ПІДСУМКИ. *Позиція США щодо України залишається незмінною: спершу реальні дії, потім — матеріальна підтримка*

Юрій МЕДУНИЦЯ,
«Урядовий кур'єр»

Мало не за розчарування сприйняли вітчизняний політикум і громадськість інформацію про непідтвердження зустрічі у Вашингтоні Петра Порошенка з господарем Білого дому Бараком Обамою. Мовляв, незапланованість навіть протокольного спілкування у формі «мимохідь у кулуарах» свідчить про вихолощеність візиту за тридев'ять земель і марність витрачених зусиль. Адже саме увага будь-якого з президентів США до поважних зарубіжних гостей чи, навпаки, ігнорування майже завжди означають значно більше, ніж відкриті запевнення дипломатів або урядовців у вічній дружбі.

Тому зустріч глави нашої держави з президентом Обамою, яка відбулася на полях саміту ядерної безпеки у Вашингтоні, слід розглядати як елемент надзвичайної уваги, яку за океаном приділяють проблемам України. Темати розмови стали стратегічне партнерство, необхідність якнайшвидшого формування зорієнтованих на реформи коаліції та уряду в Україні, координація зусиль для повної імплементації Росією мінських домовленостей заради стабілізації ситуації на Донбасі. А своєрідним бальзамом стало підтвердження готовності надати Україні третій транш кредитних гарантій обсягом один мільярд доларів. Але — по завершенні процесу формування нового реформаторського уряду, а це вже непоганий знак.

Обмін візитами триватиме

Робочий ланч з віце-президентом Джоозефом Байденом за участі Державного секретаря США Джона Керрі лише підтвердив оптимістичний прогноз у двосторонніх відносинах. Утім, найголовніше — це ставлення США до подій на сході України. Петро Порошенко і Джоозеф Байден обговорили можливість введення міжнародної безпекової місії на Донбас. Сторони наголосили на необхідності звільнити Надію Савченко та негайно допустити до неї лікарів.

Апріорі залишається подовження санкцій проти Росії до повного виконання Москвою мінських домовленостей. Сторони також обговорили шляхи активнішого долучення США до мінського процесу. Джоозеф Байден запевнив у незмінності позиції його країни щодо невизнання російської окупації Криму.

Така честь випадає не кожному поважному гостеві Вашингтона

Джоозеф Байден повідомив про рішення США надати додатково 335 мільйонів доларів на реформування безпекового сектору України, зокрема Збройних сил, Національної гвардії і Державної прикордонної служби.

Внутрішньополітичний ситуації в Україні приділили окрему увагу. Віце-президент США привітав зусилля нашого Президента стосовно подолання урядової кризи. Джоозеф Байден підтвердив, що формування нового уряду, орієнтованого на реформи і співпрацю з МВФ, відкриває шлях згаданому вже третьому траншу кредитних гарантій та допомозі інших міжнародних фінансових інституцій.

Петро Порошенко, Джоозеф Байден і Джон Керрі домовилися про подальший розвиток двостороннього стратегічного партнерства, чому сприятиме візит до України Держсекретаря США вже найближчим часом.

Просування реформ, інвестиційний клімат, подальше залучення американських кре-

дитив стали основними темами спілкування Петра Порошенка з міністром торгівлі США Пенні Пріткер. Вона повідомила про сприяння в активізації діяльності Експортно-імпортного банку США та Корпорації приватних закордонних інвестицій США (OPIC) в Україні. А також підтримала ініціативу Петра Порошенка про створення Національної інвестиційної ради та залучення до її роботи провідних американських компаній.

Поспілкувався глава держави й із представниками американських структур військової промисловості, які беруть участь у постачанні товарів і послуг військового призначення до нашої країни. Він висловив вдячність присутнім за важливий внесок американської сторони у зміцнення обороноздатності України, наголосивши на необхідності посилення двосторонньої співпраці задля стримування збройної російської агресії, що триває проти України на Донбасі.

Глава держави відзначив широкі можливості для налагодження взаємодії між підприємствами ВПК України та Сполучених Штатів за різними перспективними напрямками, зокрема в межах кооперації у питаннях виробництва озброєнь та обладнання, залучення американських технологій та інвестицій у спільні проекти в Україні.

Ядерна глобалізація

Хоча, на перший погляд, звучить це трохи незвично, але саме у Вашингтоні в межах безпекового ядерного саміту між Кабінетом Міністрів України та урядом Австралії підписано Угоду про співробітництво в галузі мирного використання атомної енергії. У присутності Петра Порошенка документ підписали міністр енергетики та вугільної промисловості Володимир Демчишин і міністр закордонних справ Австралії Джулія Бішоп.

За її словами, Австралія прагне допомогти Україні диверсифікувати постачання уранової сировини для мирних цілей. Угода між Україною та Австралією передбачає співпрацю в секторі атомної енергетики та мирного використання ядерної енергії. Зокрема можливі форми співробітництва у напрямках: фундаментальних і прикладних досліджень; наукових, технічних та промислових досліджень та розробок; ядерної безпеки, радіаційного захисту та захисту довкілля.

Опісля вона та глава держави провели змістовну зустріч, присвячену актуальним питанням двосторонніх відносин і викликам, що постали перед світом останнім часом.

Президент подякував пані міністру за тверду й послідовну позицію Австралії з підтримки територіальної цілісності, суверенітету й незалежності України та високо оцінив зусилля уряду цієї країни щодо тісної взаємодії з Україною на міжнародній арені.

Співрозмовники погодилися, що санкції проти Росії мають тривати до повного виконання останнього мінських домовленостей, повідомляє прес-служба Президента. Сторони наголосили на важливості визволення Надії Савченко та інших українців, яких незаконно утримують в російських тюрмах, обговорили питання притягнення до відповідальності російських бойовиків, які збили авіалайнер рейсу МН17. Співрозмовники одностайно погодилися, що акти те-

роризму не мають залишатися безкарними.

Петро Порошенко запросив прем'єр-міністра Австралії Малкольма Тернбулла відвідати Україну в зручний для нього час.

Ніколи не пробачимо Кремлю

Навіть за океаном Президент відчув силу «нашого цвіту, якого — по всьому світу». Він сердечно поспілкувався з українською громадою Вашингтона, відвідав та поклав квіти до Меморіалу жертвам Голодомору 1932—1933 років в Україні, також розташованого майже в центрі політичної столиці США.

Глава держави подякував усім, хто десятиліттями невтомно поширює правду про жахливий злочин кремлівської влади, й тим, хто безпосередньо долучився до втілення унікального українсько-американського проекту — меморіалу. Адже пам'ять про Голодомор об'єднує весь цивілізований світ і робить українців сильнішими.

Цей меморіал засвідчує, що злочини, які вчиняли проти українського народу, визнано геноцидом. Монумент постійно нагадує, що світ ніколи не забуде злочинів, скоєних проти українців. «Ми ніколи не пробачимо Кремлю знищення мільйонів українських патріотів, — чітко наголосив Петро Порошенко. — Ми відновимо справедливість, і ті, хто скоїв цей злочин, навіки отримають свою заслужену кару у пам'яті не лише українців, а й людей усього світу».

Українці і тепер приносять великі жертви, захищаючи незалежність і територіальну цілісність не лише своєї держави, а й свободу, демократію і цінності, на яких ґрунтується державна система США, ЄС і весь цивілізований світ.

Як і злочин Голодомору, так і всі злочини в окупованому Криму й на Донбасі, що чинить кремлівська влада, неминуче будуть покарані. Як невідворотним буде й покарання тих, хто незаконно позбавляє волі Надію Савченко, Олега Сенцова і всіх українських патріотів.

Україна вдячна США та всьому цивілізованому світу за підтримку в спільній боротьбі за відновлення справедливості та верховенство права, зазначив Петро Порошенко. А українській громаді він подякував за те, що «всім серцем люблять Україну й дбають про неї, перебуваючи в Америці, плекають спадщину, в якій джерело натхнення, віри та надії, навіть у найважчі часи».

Російський фарс випробовує на міцність демократичні цінності

Відділ новин
«Урядового кур'єра»

ДИПЛОМАТІЯ. Міністерство закордонних справ вітає ухвалення рішення Комітету міністрів Ради Європи щодо незаконного судового процесу над Надією Савченко. У відповідному коментарі зовнішньополітичного відомства це розглядається як важливий жест солідарності міжнародної організації та її держав-членів з українським народом і потужний сигнал на підтримку українських політичних в'язнів.

Незаконне утримання Надії Савченко та винесений їй вирок спричинили обґрунтоване занепокоєння Комітету міністрів, оскільки вони суперечать фундаментальним засадам Ради Європи: верховенству права, захисту прав людини й демократії. Судовий процес над нею відбувався у некомпетентному суді із серйозними порушеннями та при повному ігноруванні привілеїв та імунітетів Надії Савченко як депутата Верховної Ради й члена ПАРЄ.

Комітет міністрів Ради Європи висловив занепокоєння станом

здоров'я Надії Савченко, який значно погіршився внаслідок тривалого протестного голодування, і закликав російську владу надати доступ до неї команді лікарів, яким Надія довіряє, а також її рідним і близьким. МЗС України приєднується до цього заклику і вимагає від РФ невідкладно надати дозвіл кваліфікованим українським лікарям або іноземним медикам відвідати Надію Савченко. Безпідставна відмова надати такий доступ викликає обурення і свідчить про намагання російської влади приховати реальний стан її здоров'я та ввести в оману

світове співтовариство. Повну відповідальність за стан здоров'я та життя незаконно засудженої Надії Савченко покладено на російську сторону.

У рішенні міститься чіткий заклик Комітету міністрів Ради Європи до РФ негайно та без будь-яких умов звільнити Надію Савченко з гуманітарних міркувань та відповідно до пакета заходів з виконання мінських домовленостей. Наше МЗС підтримує цей заклик і наголошує, що Росія — це підписант і сторона мінських домовленостей, відповідно до яких всіх заручників і незаконно утримуваних

осіб має бути звільнено. Від РФ наші дипломати вимагають скасувати протиправне, антигуманне рішення та забезпечити негайне звільнення бранки відповідно до міжнародних зобов'язань Російської Федерації.

МЗС України й надалі вестиме роботу, спрямовану на залучення потенціалу Ради Європи до захисту прав і свобод та невідкладного звільнення всіх незаконно утримуваних громадян України, які є політичними заручниками та жертвами російської агресії проти нашої країни, зазначено в документі.

НОВИНИ ТА КОМЕНТАРІ

Чому закрили КПП «Золоте»?

ЗОНА КОНФЛІКТУ. Перший автомобільний пункт пропуску на Луганщині не працював і дня, бо так звана влада «ЛНР» порушує мінські угоди

Олена ОСОБОВА,
«Урядовий кур'єр»

З даними прикордонної служби, через всі діючі КППВ з початку 2106 року лінію розмежування перетнуло понад півтора мільйона людей. А щодоби її долають два десятки тисяч цивільних громадян. Контрольний пункт пропуску «Золоте» за пропускною спроможністю третій на всій лінії розмежування після «Зайцевого» та «Новотроїцького». Вивчивши деталі всіх проблем, які виникали на КППВ у Донецькій області, розроблено проект, який мав якнайкраще задовольнити попит цивільного населення. Планувалося, що коридором Стаханов — Первомайськ — Золоте — Гірське — Лисичанськ проходилимуть і проїжджатимуть щодня приблизно п'ять тисяч людей й 1,5 тисячі автомобілів.

Домовленості не спрацювали

На підконтрольній українській владі території навіть відбулися урочистості з нагоди відкриття пункту пропуску «Золо-

те». Перші відвідувачі пункту раділи, що тепер не треба буде діставатися до рідних міст на Луганщині через Донецьчину, та й грошей на таку дорогу знадобиться чи не вдес'ятеро менше.

Проте вже за кілька годин перший автомобільний пункт пропуску на Луганщині закрили. Понад півтори сотні людей, які благополучно пройшли на окуповану територію, почали повертатися. З'ясувалося, що представники російсько-терористичних формувань встановили залізобетонні блоки й не пропускають людей і автомобілі в обох напрямках. Хоча рішення про відкриття КПП «Золоте» ухвалювали в Мінську обидві сторони, але «міністри» так званої ЛНР повністю проігнорували мінські домовленості, зокрема про відкриття цього пункту.

Луганська обласна ВЦА звернулася до представників місії ОБСЄ з проханням допомогти вирішити питання. «Люди, які йшли пішки, почали обходити блокпост терористів, але немає гарантії, що вони не натраплять на міну чи розтяжку», — розповів го-

лова обласної держадміністрації — керівник обласної військово-цивільної адміністрації Георгій Тука. З огляду на те, що будь-якої миті могла статися трагедія, співробітники силових і правоохоронних органів вирішили закрити пункт пропуску «Золоте». «Безпека — передусім», — пояснив Георгій Тука.

Гречана каша на КПП

Українська сторона виконала все, аби дотриматися домовленостей, яких досягли в Мінську, щодо відкриття першого та єдиного в краї автомобільного пункту пропуску. Тут створено 18 робочих місць для прикордонників у десяти добротних павільйонах з кондиціонерами та опаленням. Будівлі оснащені сучасними автоматичними засобами прикордонного контролю, що дає змогу швидко та якісно виконувати контрольні формальності. Облаштовано санітарні приміщення, чистою питною водою наповнено чотири тисячолітрових ємності. Співробітники ДСНС розгорнули пункт відпочинку у разі

несприятливих погодних умов і довжелезних черг, приготували чай з печивом і навіть гарячу гречану кашу.

До речі, гречана каша стала в пригоді. Бо ближче до вечора з'ясувалося, що біля пропускного пункту перебуває близько 180 громадян. Вони прийшли-приїхали на новий КПП, бо в чергах на пішому пункті переходу біля Станиці Луганської треба провести до п'яти годин очікування, а в донецькому «Зайцевому» «бусики» та автівки із людьми іноді чекають у черзі по кілька днів.

Що робити? Рятувальники з обласного управління ДСНС вимушені були влаштувати цих людей на ночівлю, бо їм не було куди податися. Польова кухня працювала справно, гречаної каші вистачило на всіх. Та й волонтери вселюдно гукнули і недовзі привезли продуктові набори для тих людей, яких рятувальники встигли доправити на свою базу в Северодонецьк. Ранком наступного дня вдалося вирішити питання із транспортниками й вивезти всіх охочих до пішого пункту пропуску в Станиці Луганській.

ПРОШУ СЛОВА!

Автографи від юних читачів

Павло КУЩ,
«Урядовий кур'єр»

Напередодні Міжнародного дня дитячої книги й одночасно дня народження всесвітньо відомого письменника-казкаря Г. Х. Андерсена, що припадає на першу суботу квітня, згадалося давноминуле. Якось у дитинстві ми з приятелем потрапили на незвичну збірку казок. Люди добрі, що це була за книжка! Стара, засмалцьована, без палітурок і без деяких поживілих сторінок. А ще поряд із друкованими літерами синіли чорнильні плями й чиїсь незграбні каракулі. Само собою, наші попередники — малі творчі натури не залишили без уваги й окремі ілюстрації, домалювавши сюди щось схоже на літачки, танки, котів, собак. Та найбільше нас тоді вразила цифра на одній із перших сторінок: 1939 рік. Нічого собі! Ця книжка вийшла у світ ще до війни і пережила її!

Ми із хвилюванням гортали раритет і вголос уявляли тих дітей, які колись робили те саме, але, мабуть, у перерві між обстрілами. А якось літнього дня побігли з книжкою до старого окопчика, що з тих років залишився у тернових кущах біля річки. І там гралися у не зовсім звичну «війну», бо читали казки, час від часу сторожко визираючи зі схованки і прислухаючись, чи не підкрадаються до нас ворожі автоматники — палії хат.

До тих спогадів про дитячу книжку, яка пережила війну, повернувся торік, коли разом із колегами готував невеличкі бібліотечки для земляків на території прифронтової Донецьчини. Тоді й виник намір провести імпровізоване дослідження на тему відомого опитування: «Які три книжки ви взяли б із собою на безлюдний острів?» Тобто хотіли дізнатися про зразки літератури, які найчастіше беруть у руки малі заручники війни, переховуючись від неї у підземеллях чи інших відносно безпечних місцях.

Певна річ, результати такого опитування — не самоціль, бо головна мета ініціативи — зайвий раз відволікти малих від важких буднів. Однак діти не розчарували: найчастіше називали казки, твори класиків української й світової літератури зі шкільної програми і, звичайно, веселі пригодницькі книжки для цієї вікової категорії. Серед авторів поза конкуренцією виявився корифей згаданого вітчизняного жанру незабутній Всеволод Нестайко, світла йому пам'ять. А ще було приємно, що до переліку тих «підземельних» потрапили й мої книжки, свого часу роздаровані юним донеччанам: «Метеорит» та «АБВ, або Операція «Ставкозавр». Діти й дорослі насамперед запевняли, що повісті, наповнені гумором і добром, дуже допомагають їм у нинішні важкі часи зберігати оптимізм і вірити у перемогу добра над злом. А повість «АБВ...» для декого залишається міцним місточком до донедавна мирного життя. Бо, відкрию секрет, ідеться про таке собі «домашнє завдання», яке вже понад два роки без нагадувань досі виконують окремі школярі.

У книжки «АБВ, або «Операція Ставкозавр», яку в січні визнали переможцем у номінації «Літературні твори для дітей та юнацтва» Премії Кабінету Міністрів України імені Лесі Українки за 2015 рік, непроста доля. Вона вийшла в світ у Донецьку на початку 2014-го — тоді, коли всім нам уже було не до веселих книжок. Утім, як оптимісти, запланували презентацію твору та зустрічі з дітьми на осінь, а тим часом встигли роздати певну частину накладу малим читачам і місцевим бібліотекам. Інші книжки залишилися у приміщенні Донецької обласної письменницької організації, яке невдовзі захопили представники проросійських незаконних збройних формувань.

Повторюю: за час, що минув, неодноразово чув вдячні відгуки читачів, яким колись дісталася ця книжка як «завдання на літо». Звідси й виникло нескромне бажання: мати примірник видання з автографами тих дітей, яким у важкий час повість хоч якось допомагала і поліпшувала настрій. І ми майже домовилися з однією з родин, яка перебуває на тимчасово окупованій території, про обмін: вони мені передають книжку зі своїми підписами, а я їм — таку саму зі своїм дарчим. Та коли «АБВ...» стала лауреатом престижної літературної премії, «ціни» на неї різко зросли. Тепер діти сміються і просять по примірнику кожному (а їх троє) й один для мами. А ще хочуть нову книжку — продовження повісті.

Безперечно, з підказки дорослих малі «варять воду» і лукаво підказують: мовляв, написавши «АБВ...», треба писати Г, Д і далі за алфавітом...

Певна річ, усі ці перемовини відбуваються жартома, але є дуже серйозні причини для невеселих роздумів. По-перше, де взяти кілька отих книжок, якщо сам маю тільки один примірник на двох власних дітей середнього і старшого віку? По-друге, як написати продовження веселої й світлої книжки, якщо на душі з відомих причин похмуро й темно, немов у тому підземеллі, де пересиджують обстріли малі й старші донеччани?

Проте недавно заблимав промінчик надії, адже з'явилася перспектива видати (тьху-тьху!) лауреатську «АБВ...» за сприяння Донецької ОДА подарувати школам і бібліотекам української Донецьчини. А сам тим часом спробую виконати замовлення юних читачів й запропонувати їм новий твір. І хоч ідеться у ньому про сумні події на Донбасі, тут також не бракуватиме кумедних ситуацій і захопливих пригод. Бо малі земляки, як вони самі кажуть, чекають цікавих і веселих дитячих книжок.

Фото надане автором

Поки люди шукають вихід із ситуації, прикордонники забезпечують спокій на лінії розмежування

Судова реформа за європейськими стандартами

Євген ЛОГАНОВ,
«Урядовий кур'єр»

ВЕРХОВЕНСТВО ПРАВА. У Запоріжжі відбувся українсько-німецький семінар з питань адміністративного судочинства у межах співпраці Вищого адміністративного суду України з німецьким Фондом міжнародного співробітництва.

Голова Вищого адмінсуду Олександр Нечитайло у вітальній промові зазначив, що проблема реформування судової влади у контексті конституційної реформи — це головне питання сьогодення. Вона має бу-

ти виваженою та передусім забезпечувати доступність та ефективність правосуддя. Проте наразі законодавчі ініціативи щодо реформування судової системи переважно не враховують наслідки та доцільність впровадження тих чи тих новацій. Поза увагою законодавців залишається те, що самі лише структурні перетворення не можуть якісно поліпшити ефективність правосуддя. На думку Олександра Нечитайла, реформування судової влади, судочинства та суміжних правових інститутів забезпечить практичну реалізацію принципів

верховенства права і права кожного на справедливий розгляд його справи незалежним судом.

Мета судової реформи в нашій країні — надати громадянам України право на чесний та незалежний суд. Люди чекають від влади змін в юридичній системі, які стануть першим поштовхом у розвитку економічної та соціальної сфер життя громадян.

За словами президента Вищого адміністративного суду та Конституційного Суду землі Рейнланд-Пфальц (ФРН) Ларса Брокера, ключове завдання

семінару полягає у виробленні механізму реалізації судової реформи в Україні й адаптувати його до європейських стандартів.

Голова Запорізької обласної ради Григорій Самардак висловив сподівання, що перший українсько-німецький семінар з питань судочинства у Запоріжжі започаткує конструктивний, професійний діалог між експертами двох країн у цій галузі й допоможе напрацювати практичні механізми реалізації судової реформи, якої нині гостро потребує українське суспільство.

ПОДІЇ ТА КОМЕНТАРІ

ДОКУМЕНТИ

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

ПОСТАНОВА
від 16 березня 2016 р. № 180
Київ

Про внесення змін до постанови Кабінету Міністрів України від 26 квітня 1996 р. № 458

Кабінет Міністрів України **постановляє**:
Внести до постанови Кабінету Міністрів України від 26 квітня 1996 р. № 458 «Про комісії для розгляду питань, пов'язаних із встановленням статусу учасника війни відповідно до Закону України «Про статус ветеранів війни, гарантії їх соціального захисту» (ЗП України, 1996 р., № 10, ст. 307, Офіційний вісник України, 2002 р., № 15, ст. 814, 2006 р., № 22, ст. 1609; 2015 р., № 78, ст. 2604) такі зміни:
у пункті 1:
в абзаці першому слова «Штабу Цивільної оборони» замінити словами «Державній службі з надзвичайних ситуацій»;
абзац другий після слів «Служби зовнішньої розвідки» доповнити словами «, Державної служби з надзвичайних ситуацій»;
у пункті 3 слова «, Штабу Цивільної оборони» виключити.

Прем'єр-міністр України А. ЯЦЕНЮК

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 30 березня 2016 р. № 232-р
Київ

Про продовження строку дії договорів продажу одиниць (частин) установленної кількості, укладених між Національним агентством екологічних інвестицій та японськими енергетичними компаніями

Міністерству екології та природних ресурсів провести переговори з японськими енергетичними компаніями стосовно продовження строку дії договорів продажу одиниць (частин) установленної кількості від 19 березня 2009 р. та від 27 квітня 2009 р., укладених між Національним агентством екологічних інвестицій та зазначеними компаніями, і в разі досягнення позитивних домовленостей укласти відповідні договори.

Прем'єр-міністр України А. ЯЦЕНЮК

КАБІНЕТ МІНІСТРІВ УКРАЇНИ

РОЗПОРЯДЖЕННЯ
від 30 березня 2016 р. № 233-р
Київ

Про завершення реалізації Договору продажу одиниць (частин) установленної кількості від 18 березня 2009 р., укладеного між Національним агентством екологічних інвестицій та Організацією з розробки нових енергетичних та промислових технологій (Японія)

Міністерству екології та природних ресурсів укласти Меморандум про взаєморозуміння щодо завершення реалізації Договору продажу одиниць (частин) установленної кількості від 18 березня 2009 р. укладеного між Національним агентством екологічних інвестицій та Організацією з розробки нових енергетичних та промислових технологій (Японія).

Прем'єр-міністр України А. ЯЦЕНЮК

Колектив Укрбуду співчуває родині Віктора Григоровича Микитася

На 70-му році життя після тривалої хвороби пішов з життя Заслужений енергетик України Віктор Григорович Микитася. Людина, яка будувала реакторні блоки Чорнобильської атомної електростанції та у лавах перших ліквідаторів собою заслонила людство від наслідків страшної трагедії. Микитася керував операцією з локалізації аварії, за що був нагороджений орденом Трудового Червоного Прапора.

Життя Віктора Григоровича було нерозривно пов'язане з ЧАЕС. Тут він познайомився зі своєю дружиною, у Прип'яті народився їхній син. І до останнього, навіть маючи інвалідність, Віктор Микитася працював у Чорнобилі. За його участі реалізовано кілька масштабних проєктів: введено з експлуатації 4-й енергоблок, встановлено нову вентиляційну трубу другої черги ЧАЕС, велися роботи з будівництва нового Укриття.

Колективи Української державної будівельної корпорації Укрбуд, Будівельної компанії Укрбуд, Академії будівництва України висловлюють щире співчуття дружині Лідії Григорівні та синові Максиму Вікторовичу, який продовжує справу свого батька. Віктор Григорович Микитася – гідний приклад самовідданої праці та людяності для всіх нас!

Умвелът убер аллес

Фото Володимира ЗАКІ

(Закінчення.)

Початок на стор. 1)

«Сподіваюся, що під час Донорської конференції у квітні ми розв'яжемо цю проблему (добудова «Арки». — Авт.), і роботи успішно продовжаться. Німецька сторона спрямовує на цей спільний, з точки зору фінансування, міжнародний проєкт 200 мільйонів євро», — заявила вона на брифінгу в Кабінеті Міністрів України. На жаль, через складність перекладу не вдалося зрозуміти, скільки з цієї суми Німеччина вже надала, а скільки саме ще планує докласти. Але порядок цифр усе одно вражає.

Німецький екоміністр озвучила ще одну чималеньку суму — 105 мільйонів євро. За її словами, саме така за обсягом утворилася прогалина в бюджеті на побудову проміжного сховища відпрацьованого ядерного палива. Хоч, власне, безпосередньо в будівництві пані Хендрікс «побачила прогрес».

Німеччина відмовляється від АЕС

Про всі ці чималі цифри варто пам'ятати ідеологам розвитку енергетики України саме через розбудову нових ядерних реакторів. Атомники нині активно лобіюють вибір і затвердження майданчиків під нові атомні блоки, попри те що ми досі не отямалися від чорнобильської трагедії і брак в Україні необхідної кількості водних ресурсів (АЕС як не в себе «жере» воду — вона потрібна їй для охолодження). Натомість успішні економічно й енергетично німці ставку роблять на енергоефективність. На прохання журналістів оцінити вибір України (АЕС — як фундамент національної енергетичної стратегії) Барбара Хендрікс відповіла, що не планує настільки глибоко вникати в цю українську проблему. Проте зауважила, що у Німеччині вже з 2022 року не працюватиме жодна АЕС. А з 2050-го всю енергію її країна отримуватиме за допомогою

відновлювальних джерел енергії.

Що буде із зоною відчуження завтра?

Український уряд замість прохача грошей «на Чорнобиль» давно хоче стати власником пакета цінних пропозицій. «Є чітка позиція і наміри продовжити роботу з відновлення регіону (зони відчуження й околиць. — Авт.) і зробити

біосферний заповідник. — Авт.) територій».

Ця Європа така маленька

До речі, підтримка створення в межах програми ЮНЕСКО «Людина і біосфера» транскордонного українсько-білоруського біосферного резервату з врахуванням проєктованого Чорнобильського біосферного заповідника теж була серед питань,

у витрачання коштів. Тому я спробував з'ясувати принаймні щось у представника донора — пані Хендрікс, запитавши, як Німеччина планує контролювати витрачання наданих нею коштів. Адже в історії України вже були приклади, коли донорам доводилося зупиняти багатомільйонні проєкти саме через, скажімо, нецільове використання коштів. Свого часу, приміром, зупинили десятильовий проєкт «Створення Азово-Чорноморського біокоридору», який фінансував Глобальний екологічний фонд.

Німецький екоміністр відповіла, що її країна фінансує багато аналогічних проєктів в Україні, і вона особисто не в змозі контролювати кожен із них. Цим, на її думку, мають займатися українські парламентарії й громадянське суспільство. Сподіватимось, що виконавці заповідного проєкту сприймуть ці слова пані міністра як рекомендацію й створять, скажімо, наглядову раду проєкту за участі народних депутатів, представників неурядових організацій і ЗМІ. Натомість інформацію про всі деталі щодо проєкту не доведеться витягувати з Мінприроди обценьками, як раніше.

Цікаво також було б на решті почути про інший проєкт, згаданий у коротенькому прес-релізі Мінприроди за підсумками зустрічі з німцями, — «Заходи з адаптації до змін клімату, спрямовані на забезпечення збереження біорізноманіття та соціально-економічної стабільності місцевого населення природоохоронних територій України».

Багато хто, мабуть, задається питанням: а навіщо німцям допомагати нашим заповідникам? Бо вони — екологічно грамотні. Розуміють, що Європа зокрема й наша планета загалом — насправді дуже маленька. І що відстану збереженості нашої природи залежить і екологічне благополуччя не лише Німеччини і Європи, а й усієї Землі.

У Німеччині вже з 2022 року не працюватиме жодна АЕС. А з 2050-го всю енергію країна отримуватиме за допомогою відновлюваних джерел енергії.

його інвестиційно привабливим, а також запустити науково-дослідні проєкти. У зв'язку з цим 25 квітня 2016 року заплановано Донорську конференцію спільно з урядом Німеччини, де ми готові запропонувати нову маршрутну мапу відновлення територій», — зауважив на брифінгу віце-прем'єр-міністр — міністр регіонального розвитку, будівництва і житлово-комунального господарства Геннадій Зубко. На скільки мені вдалося зрозуміти, високопосадовець мав на увазі наявність у зоні електромереж, якими можна передавати, наприклад, енергію, вироблену сонячними електростанціями. Угоду про наміри розмістити такі станції укладав свого часу з потенційними інвесторами ще екоміністр Олег Проскураков.

Щодо слів пана Зубка про «скорочення зони», то, сподіваюся, це була обмовка. Адже свого часу інший віце-прем'єр, пан Вошецький, в інтерв'ю нашому виданню («УК» від 18 серпня 2015) заявляв: «...ніякого зменшення території зони нині не планують. Просто буде проведено чітке розмежування виробничих і заповідних (йшлося про майбутній Чорнобильський

які обговорювали під час візиту».

Суми на цю підтримку ні німецька, ні наша сторона не озвучили, та й сам проєкт указу про створення «Чорнобильського», за моєю інформацією, Мінприроди чомусь відкликала з Адміністрації Президента. Тому краще поговоримо про реалізацію іншого німецько-українського проєкту — «Підтримка природно-заповідних територій в Україні». «УК» уже писав про цей намір уряду Німеччини надати 14 мільйонів євро «на заповідники» («Чи захистити грант від рейдерів», 22 травня 2015 р.). Місяць тому Верховна Рада на решті ратифікувала угоду про співпрацю за цим проєктом. Визначено консультантів (фактично — менеджерів) проєкту. Ними стали європейський консалтинг і дві українські організації — Українське товариство охорони птахів і Карпатсько-Дунайська програма Всесвітнього фонду природи. Бенефіціар (отримувач користі) проєкту — Мінприроди України.

Справа наче рухається, але особисто мені, наприклад, досі не зрозуміло, як усі причетні до виконання цього проєкту планують забезпечити прозорість його роботи та підзвітність

Зона милосердя

Тетяна МОЙСЕЄВА,
«Урядовий кур'єр»

Не варто питати, що ви відчуваєте, коли ненароком торкаєтеся увімкненої праски чи гарячої води. А от як почуватиметеся, якщо не матимете змоги забрати руку від розпашілого металу чи змушені будете тримати її в окропі? Приблизно такі самі муки цілодобово місяцями терплять ті, хто страждає від болю і не має змоги його вгамувати. Мої власні спогади про це пекло — далекі, з дитинства: тяжко вимучене обличчя брата, який помирав від саркоми.

Україна — п'ята за показником дитячих онкозахворювань: за даними ВООЗ, їх щороку виявляють у тисячі маленьких українців. Найчастіше — рак крові. Лише 47% пацієнтів виліковуються, на відміну від 70% жителів Заходу. Отже, кожна друга дитина помирає від раку, а значить, потребує паліативної допомоги.

Заплющили очі — і нема проблеми?

Одна із зарубок на підсвідомості, яку лишило радянське минуле, — ми так боїмося смерті, що воліємо краще зробити вигляд, ніби її немає. Намагаємося не говорити про тих, чий земний час добігає кінця. Заплющили очі — і начебто немає проблеми. Але навіть якщо людину не вдається вилікувати, їй все одно можна допомогти.

Про паліативну допомогу й дітей, яким вона потрібна, стало відомо радше завдяки унікальному арт-проекту «Оскар і Рожева пані», в якому грає актриса Ірма Вітовська. Кошти, виручені за показ вистави, спрямовують і на паліативну допомогу онкохворим дітям. Арт-проект, до слова, став переможцем Національного конкурсу «Благодійна Україна» й отримав визнання «Київської пекторалі».

Паліативна допомога потрібна не лише онкохворим дітям, а й усім, хто має діагноз, що загрожуює життю малечі зі складними формами ДЦП, іншими вродженими неврологічними хворобами, деяким недужим із рідкісними захворюваннями. Ситуація в дитячому паліативі складніша, ніж у дорослому: якщо потребу серед останніх можна вирахувати, з огляду на показники смертності, то статистикою, скільки дітей потребують такої допомоги, за часів незалежності ніхто не переймався. «Дітей, котрі помирають від онкозахворювань, можна порахувати, бо існує онкоцер-реєстр, але на інші нозології почали звертати увагу лише зараз», — каже керівник відділу паліативної допомоги програми «Громадське здоров'я» Міжнародного фонду «Відродження» Ксенія Шаповал.

Нині діти, кому внаслідок хвороби відведено короткий земний вік, доживають останні місяці, потерпаючи від нестерпного болю: в Україні не зареєстровано дитячої форми морфіну, що полегшує страждання в таких ситуаціях. Ліків, що офіційно належать до переліку ВООЗ як життєво необхідні, котрі гамують біль не лише дитини, а й усієї родини, Україна, держава — член ВООЗ, не має!

«У світі існують різні форми препарату для дітей: крапельки, спреї, супозиторії. У нас лише уколи. Дитині й так болить — ну то давайте ще й уколємо її!

Із надією на одужання: хай в якому стані дитина, їй можна допомогти

От у мене зараз двоє дорослих дівчаток, яким потрібне знеболення. Для однієї знайшли фентаніловий пластир (люди передали, бо в них лишився). Його наклеюють, і він гамує біль приблизно два дні. Але цього теж

знають, що є дитяча онкологія, бо раніше запитували: а хіба діти на це хворіють?» — зауважує Лариса Лавренюк. Окрім іншого, разом із одностудійцями вона втілює ідею будівництва другого дитячого хоспісу в Україні (один

У нас і досі на законодавчому рівні не визначено такого поняття, як паліативна допомога дітям.

мало. Їй болить! Де ще взяти — невідомо. Домовилася про спеціальні краплі, які за кордоном коштують лише п'ять євро. Але не знаю, коли привезуть», — з боєм каже засновниця Фонду допомоги онкохворим дітям «Краб», відома громадська діяч Лариса Лавренюк.

Крига тоншає

Як зарадити дитині, як витерпіти, коли їй болить? З цими проблемами батьки зазвичай опиняються сам на сам. Не кажучи вже про те, як говорити з дитиною про хворобу, про смерть. На сьогоднішні ситуації викручуються, добираючи різні комбінації знеболювального. Якщо дитина вдома, можна, оформивши купу паперів — дозволів на використання таких препаратів, — викликати «швидку». «Але боліти може по-різному, а коригування ступеню болю однак не передбачено», — говорить Лариса. Паліативне дитя може лежати й у реанімації саме, без тата й мами поруч. Якщо лікарі бачать, що присутність батьків заспокоює дитину, то дозволяють побути поруч. Та буває й інше, коли під реанімацією стоїть 20 родичів, які хочуть одночасно туди потрапити. Згорьованим батькам часом важко пояснити, що існує небезпека додаткових інфекцій для їхніх же дітей.

Завдяки багаторічним зусиллям громадських активістів і батьків крига черствості й нерозуміння якщо й не скресає, то принаймні тоншає. «Нас уже хоча б готові чути. Чинники МОЗ, депутати кажуть: так, мабуть, це справді потрібно. Це прогрес, бо ще сім років тому дивувалися: навіщо нам госпіси? У нас інтернатів вистачає! Вже

уже функціонує в Надвірній, що на Івано-Франківщині) у Вишгородському районі Київської області. Водночас ідеться про створення мобільної бригади, прикріпленої до «Охматдиту», що допомагатиме паліативним дітям столиці. Крім того, працює започаткована фондом «Краб» безплатна лінія, де спеціалісти консультують щодо надання паліативної допомоги дітям.

Натомість у нас і досі на законодавчому рівні не визначено такого поняття, як паліативна допомога дітям. «Чомусь ми не говоримо про те, що діти помирають. Загалом тема смерті у нас — табу. Попри те що триває війна, ми боїмося говорити про це. Зміни в чинних нормотворчих актах законодавчо закріпили б право дитини на опіку наприкінці життя, визнали б її статус як паліативного пацієнта та засвід-

Упродовж багатьох років громадські організації працювали над тим, щоб переконати контролюючі та правоохоронні органи, щоб ті не дивилися на кожного лікаря як на наркоділка.

чили б її право жити якісно, хай в якому б стані вона була», — говорить Ксенія Шаповал. Нині, за її словами, лише триває робота над відповідними змінами до наказу МОЗ. Громадські активісти вже зробили переклад українською протоколу ВООЗ щодо лікування хронічного больового синдрому в дітей, сподіваючись, що це пришвидшить появу на решті вітчизняного відповідного протоколу.

Три роки тому Мінздоров'я затвердило наказ про організацію паліативної допомоги, який розробляли громадські організації.

«Ми вимушені були погодитися на компромісний варіант, хоч він і не відповідав усім вимогам і рекомендаціям», — каже пані Ксенія. Громадськість наполягала на запровадженні мобільних бригад (дієвої світової практики для надання допомоги паліативним хворим) та, крім медичної, залучити й соціальну складову. «У нас системна проблема браку співробітництва. МОЗ на Мінсоцполітики не дуже співпрацюють між собою. І якщо людина перебуває в лікарні, соціальний працівник до неї фактично не з'являється. Так само складно надати медичну допомогу паліативному пацієнтові, якщо він перебуває в закладі Мінсоцполітики».

Що ми знаємо про людську гідність

«За радянських часів ми спалювали уявлення про людську гідність, тож нині це часом дуже важко пояснювати. Наприклад, у госпісах, паліативних відділеннях лікарень, де персонал не навчений такому підходу (ВООЗ визначає паліатив саме як особливий підхід), трапляються дикі ситуації: скажімо, лежачому пацієнтові можуть довго не міняти мокрий підгузок, на нього просто ніхто не зверне увагу», —

Ксенія. Зрештою тодішній перший заступник міністра охорони здоров'я Раїса Мойсеєнко зібрала нараду вітчизняних фармацевтиків, щоб з'ясувати, хто готовий взятися за виробництво препарату. Нині його виробляє два підприємства. Вже понад півроку громадські організації намагаються достукатися до МОЗ, щоб там або закупили препарат за кордоном, або скликали таку саму нараду нацивиробників, як три роки тому. Водночас через брак статистики профільне міністерство не може обрахувати потребу в таких ліках.

Ще один стійкий міф, що існує в суспільстві: ті, хто вживає опіоїдні анальгетики, апіорі стають наркозалежними. Із усіх опитаних «УК» експертів з цим твердженням не погоджується жоден. Водночас репресивна наркополітика, яку впроваджували в Україні впродовж багатьох років, призвела до того, що лікарі бояться виписувати хворим опіоїдні знеболювальні. «Існує справжня опіоїдофобія — страх, що коли лікар відповідно до показань призначить такі ліки, то завтра до нього нагряне перевірка», — бідкається Ксенія Шаповал. Упродовж багатьох років громадські організації працювали над тим, щоб переконати контролюючі та правоохоронні органи, щоб ті не дивилися на кожного лікаря як на наркоділка. Адже кількість кримінальних справ, які свідчать про витік наркотиків з легального обігу в нелегальний, становить соті відсотка. А обороти чорного ринку — мільйони доларів, серед яких і гроші пацієнтів, котрі не мають змоги легально отримати ліки. Зрештою в Україні лише 15% тих, хто потребує знеболення, отримують його.

Останнім часом пацієнтам таки трохи спростили доступ до необхідних препаратів. Але нині експерти знову б'ють на сполох: з появою реформованої наркополіції, кажуть вони, знову відчувається стара риторика, мовляв, усі лікарі — наркоторговці. Шановні, скільки життів, зокрема й дитячих, ще має згаснути в муках, доки ми нарешті визнаємо право не лише жити, але й гідно залишити цей світ?

Фото Михайла МАРКІВА

СУБОТНІ ЗУСТРІЧІ

Співак Віктор Павлік: «Заради коханої жінки відмовився від виступу з легендарною рок-групою Smokie»

Фото надане автором

Улютому заслужений артист України Віктор Павлік відзначив подвійний ювілей: 50 років життя і 30 — на професійній сцені. Відсвяткував його грандіозним концертом у Палаці культури «Україна» в супроводі естрадно-симфонічного оркестру під керівництвом Дмитра Антонока, де вперше виконав 20 своїх хітів під акомпанемент 50 музикантів-віртуозів. Відкривала концерт пісня «Дай нам, Боже», яка об'єднала багатьох українських артистів, а виконані романіком хіти «Афіни, Київ і Стамбул», «Ні обіцянок, ні пробачень», «Ти подобаєшся мені» перетворили зал на справжній данспол.

УК Вікторе, як вам вдалося в кризовий час у Києві зібрати повний зал?

— Люди з'їхалися з усієї України. Звичайно, в такі часи складно влаштувати концерти. Але не міг я через кризу засмутити своїх шанувальників і не зробити ювілейного концерту. Нині нам потрібно якнайбільше позитивних емоцій. Концерти роблять світ трішки добрішим. Адже завдання артиста — надихнути і підтримати своїх шанувальників у складний час. Щоб концерт не так складно бив по кишені, ми відмовилися від різних спецефектів. Зробили просто, але якісно. Я в смокінгу і оркестр. Усе. Жива музика і виконання.

УК Пам'ятається, ви робили повністю благодійний концерт у Палаці культури «Україна» в лютому 2014-го — в розпал революції.

— Так. Запросили людей, які тоді мерзли на Майдані, щоб якось їх підтримати, вселити надію. Та й дитвора з'їхалася з дитячих будинків. Коли планували концерт, не думали, що почнеться революція. А під час Майдану вирішили не скасовувати його, а провести безкоштовно. Спасибі команді та друзям, що підтримали.

УК Вас вже можна вважати метром української естради?

— Є довгожителі на українській естраді. Хоч я наймолодший у зоряній когорті, де Павло Зібров, Віталій Білоножко, Михайло Поплавський та вічно молоді Софія Ротару, Оксана Білозір, Алла Кудлай. За нами йдуть Ірина Білик, Наталя Могилевська, Світлана Лобода, Слава Вакарчук, Наталія Бучинська, Сашко Пономарьов та інші.

УК Не прикро, що більшість із них давно народні артисти, а ви тільки заслужений?

— Народними артистами стають, а не народжуються (*сміється*). Хоч за вислугу років уже мав отримати це звання ще 2009-го.

Мої документи кілька разів подавали різним президентам, але, на жаль, зі званням народного артиста у нас пов'язано багато політики. Артиста могли оцінювати не тому, який він внесок зробив в українську культуру і скільки в нього пісень та альбомів, а за якого президента агітував. Якщо ти колись брав участь у концертах однієї політичної сили, то нова вже тобі не хоче давати звання. Я ніколи не ставив за мету отримати звання народного, але вважаю, що його заслужив.

УК Чи було бажання взяти участь у конкурсі на Євробаченні?

— Була ідея. Але, гадаю, я неформат для такого конкурсу. Туди потрібно їздити більш колоритним персонажам або з політичним контекстом. Тих, хто красиво співає, в Європі багато. Хороші були представники від України: наприклад Верка Сердючка і Ані Лорак зі своєю Shady Lady. Джамала дуже актуально буде на сцені Європи та принесе нашій країні іміджеві дивіденди. Радий, що обрали саме її. Вона добре співає, цікава, етнічна татарка з Криму ще раз нагадає всім, що Україна єдина.

УК Які нові проекти плануєте?

— Нині з молодими українськими командами музикантів ак-

Отримати пристойну грошову винагороду за виступи співак може на гастролях у США, Канаді, де українська діаспора нас підтримує. А в Україні нам не легко навіть прогодувати сім'ю, то що вже казати про повноцінне фінансування творчості. Я досі виплачую кредит за квартиру, але співати не кину, тому що більше нічого не вмію.

УК Який творчий проект вважаєте найважливішим у житті?

— Мою сім'ю. Пишаюся дітьми, онуками. Щасливий, що мама жива.

УК Ви багатодітний батько і вже вчетверте одружені.

— Причому двічі на одній жінці — Ларисі (*сміється*). Хоч ворожка у рік нашого знайомства з Ларисою казала про п'ять дружин. Але я категорично не хочу, щоб так сталося. Навіть в душі шкодую, що дозволив тоді мені ворожити, погано розумів, чому це вважається гріхом. Як не крути, а інформація тисне. Доведеться, мабуть, одружитися з Ларисою ще раз.

УК Коли ви з Ларисою познайомилися, були одружені з іншою жінкою?

— Офіційно так. Але на той момент ми з колишньою вже подумували про розлучення, у неї

Концерти роблять світ трішки добрішим.

Адже завдання артиста — надихнути і підтримати своїх шанувальників у складний час.

тивно займаюся рок-проектом. Уже пройшла презентація рок-програми «З Новим Rockom!», у якій ми з хлопцями разом зробили рок-версії моїх пісень. У ній взяли участь молоді рок-гурти з усієї України, серед яких ті, які вже зарекомендували себе у рок-просторі: гурти «Мотор'ролла», «Був'є» (Сашко Положинський) та White, «Чумацький шлях».

Мені дуже подобається рок — я з нього починав. Кілька років тому мало не поїхав у США солістом в американську рок-групу Wicked Monkey. Проте коли американські продюсери зажадали, щоб без групи я не виступав навіть в Україні, передумав.

УК Чого не вистачає молодим українським артистам?

— Грошей для розкрутки. Щоб зробити хорошу пісню, потрібно заплатити за слова і музику. А потім записати її в студії теж не безкоштовно. Зняти кліп і пустити його в ротацию. Потім виступив на концерті, заробив — і знову записуєш усе наново.

був шанувальник, і мене весь час удома не було, — охолола. Але нас пов'язувала дочка Христина, якій тоді було сім років. Я її дуже люблю, тож непокоївся, що ми рідше бачитимемося. На щастя, зі Світланою ми розлучилися мирно, жодних заборон зустрічатися з дочкою не було. Христина виросла красунею і народила мені двох онуків.

УК Які моменти життя залишаються у серці?

— Ми з дружиною живемо разом більш як 20 років. З нею познайомилися ще 1994-го, коли був вокалістом тернопільської групи «Анна-Марія», а Лариса танцювала при Тернопільській обласній філармонії. Щодня ми бачилися. Лариса на 7 років за мене молодша, в неї була шикарна фігура. Ми навіть зважилися на відверту фотосесію, зняли Ларису до пояса оголеною. Можливо, це фото навіть у мене із собою в гаманці. А, ось вона! Нічого собі! Скільки гаманців змінив, а фото це не забираю, перекладаю

ДОСЬЄ «УК»

Віктор ПАВЛІК. Народився 1965 року в Тербовлі. Закінчив Київський національний університет культури і мистецтв. Працював художнім керівником ВІА «Еверест» Микулинецького районного будинку культури (Тернопільська область), у Тернопільській обласній філармонії. 1994 року пісня «Ти подобаєшся мені» стала кращим ліричним шлягером України, а «Анна-Марія» — кращим поп-гуртом. Деякий час працював у Туреччині, а його пісня «Шикидим» стала хітом 1998 року не тільки в Україні, а й у країнах СНД. Знає турецьку мову. Капітан футбольної команди зірок української естради «Маестро».

— таке воно мені дороге. Бачите, на що я клянуся (*сміється*).

Цікаво, що її покійна мама мріяла, щоб чоловік у дочки був високий ставний військовий. А їй пощастило: таке волохате диво маленького зросту в порваних джинсах, та ще й із життєвим багажем.

УК На що ви готові заради жінки?

— Я тоді настільки закохався, що заради неї був готовий на все. Якось її запросили на пірроку за контрактом у вар'єте в Анкару. 1995-го така пропозиція була подарунком долі. Та ще й платили по 16 доларів щодня. Коли я дізнався, що Лариса їде, трохи не збожеволів — зрозумів, що не переживу розлуки. А в мене на той момент було все гаразд, співав у групі «Анна-Марія», ми щойно перемогли у всіх наших фестивалях, тільки замаєчили горизонти і взагалі джек-пот випав: Сергій Галущин привіз до Києва на стадіон легендарну рок-групу Smokie, дав їм послухати нашу групу і «Табула расу». І вони обрали нас для співу на розігріві! Здавалося, ми залізли Богові за пазуху. Концерт було заплановано на кінець серпня. І тут я дізнався, що в травні моя Лариса їде! Я впав у ноги продюсерові Лариси, мовляв, введи мене у групу. А він подивився на мене і каже: «Там хлопці не потрібні, як ти не розумієш? Там тільки жіночі колективи, ти відлякуватимеш клієнтів». Але разом із дівчатками ми все-таки якось його умовили. Вирішили, що я буду директором балету і паралельно співатиму іноземні хіти. Тому що між номерами дівчатка не встигали переодягатися, а пауз бути не повинно. Ось мене і взяли заповнювати паузи і контролювати касу.

Найприкрішим було те, що, коли я вже прийняв рішення їхати з коханою, а не виступати на концерті Smokie, і організатори вже замінили нас «Табула расою», то дата від'їзду Лариси почала відсуватися. І в якийсь момент я усвідомив, що міг би виступити на легендарному концерті! Уявляєте, що я тоді відчував! А інші учасники групи «Анна-Марія» були просто у сказі. Адже я позбавив їх цього шансу в житті.

Коли повернувся з Туреччини і захотів продовжити наші виступи, виявилось, що група вже розпала-

ся. Хтось поїхав за кордон, хтось почав власну справу. І я покрутився-покрутився й поїхав виступати назад до Туреччини. На рік. А Лариса вже залишилася в Україні.

Так, закохавшись у Ларису, я почав життя знову: пішов від Світлани і групи Smokie, від своєї групи «Анна-Марія» і, по суті, почав сольну кар'єру.

УК До вашого дня народження в Києві висів цікавий плакат із освідченням вам у коханні не-знайомки.

— Ця історія наробила багато шуму в ЗМІ (*сміється*). Але я й справді не знаю, хто це зробив. Журналісти телефонують, а ми всією сім'єю катаємося на лижах у Буковелі. Напевно, якась прихильниця вирішила здивувати.

УК Ви професійно катаєтеся на лижах?

— Так. Навіть у змаганнях беру участь. Це моя пристрасть після музики. Коли взимку є кілька днів відпочинку, все кидаю і їду кататися. Навіть у березні, коли сніг ще лежить, буває, катаюся на Драгобраті. Вранці починаю і ввечері без сил падаю спати. Катаюся на «чорних» трасах.

Люблю й у футбол грати: у команді артистів «Маестро» навіть з професійними футболістами виходимо на поле. Та й загалом намагаюся зберігати форму і щодня відтискуюся по 20—30 разів.

УК Кажуть, у вас велика колекція гітар.

— У 2012 році, коли збирався їхати у США, хотів її розпродати, але не наважився. Гітари збираю із 17 років. Експерти оцінили тоді мою колекцію більш ніж у чверть мільйона доларів. У ній є рідкісні екземпляри, вартість яких перевищує 30 тисяч доларів. Пишаюся.

УК Чому вирішили стати співаком?

— Не вирішував. Просто пішов своїм шляхом, так, як відчував, що це моє. Не було бажання бути знаменитим — було бажання співати.

УК Що побажаєте читачам «УК»?

— Здоров'я, терпіння і достатку.

Вікторія КУЛАКОВСЬКА
для «Урядового кур'єра»

ТУРИЗМ

Поки крутиться колесо старого млина

НЕБАЙДУЖІСТЬ. У селі Синява на Київщині відновили пам'ятку, яка ще послужить людям

Вікторія ЛЯХОВЕЦЬ,
Сергій ВЛАДИКІН
(фото)
для «Урядового кур'єра»

Воно не зупиняється з часів графині Браницької: важкі краплі поту, непомітні для перехожих, струмками стікали по натруджених дерев'яних лопатях понад століття. Запах щойно змеленого борошна розносив селом вітер, який часто просився в

помічники воді: разом їм працювалося краще.

Запряжена вода

У селі Синява, яке стрімка Рось віками ділить на два береги, вода сто років тому протікала набагато вище за теперішній рівень. Щоб відвести її вбік, копали рівчак-канаву. У такому своєрідному рукаві вона мала неабияку силу і текла в котлован, з якого потім дерев'яним жолобом її подавали на млинське колесо. Воно було великим — 2,5—3 метри в діаметрі, і на лопатях мало дощаті ящики-кишені, в які набиралася вода і своєю вагою створювала обертальний рух, який через дерев'яний вал передавався уже в саме приміщення, де були мукомельні камені.

Навесні, коли вода виходила з берегів, тоді як, скажімо, у 1960-х, упродовж кількох тижнів дістатися до райцентру можна було лише човном.

Вода пливе — роки йдуть... У вік електрифікації відпала потреба у водяних млинах. І вони капітулювали перед натиском цивілізації. Проте перше світ-

ло в Синяві подав у приміщення колгоспної контори саме цей млин і для щасливчиків з 6—8 хат, що були посуєдству з фермою. Туди з 6-ї до 8-ї ранку теж подавали світло для доїння корів.

Понад 40 років тому млин зажурився — без роботи було нудно. Тоді його перевели на другорядні хліби: виробляти комбікорм. Хоч і ображався на це трудяга, та іншого виходу не було. Хто знає, як сьогодні склалася б його доля, аби згодом не почали виробляти геркулес для однієї зі столичних фірм. Так і перебивався з хліба на воду і з роками де-

ДОВІДКА «УК»

Найбільше водяних млинів в Україні збереглося на Південному Бузі та Росі. Синявський млин вважається одним із найстаріших на Київщині: його найдавнішу частину збудували 1810 року.

Пам'ятка архітектури національного значення Миколаївська церква, що межує зі «Старим млином», — одна з найстаріших дерев'яних церков Київщини. Її збудували 1730 року. Неподалік млина розташований ще один туристичний об'єкт Синяви — п'ятизрубна дерев'яна церква з п'ятьма банями та дзвіницею. Цей храм звели 1730 року на честь Святого Миколая. 1878 року до нього прибудували дзвіницю та притвор. Зруби церкви стоять на великих дубових брусах і в плані утворюють хрест. Нахилени до центру стіни зрубів підкреслюють неймовірну пластичність будівлі. Її зведено на місці значно старішого храму, спаленого татарами.

дали більше тужив за напруженим графіком роботи.

Вдихнути життя

Що таке хапатися з останніх сил за життя, знають багато вікових будівель: полоскані холодними осінніми дощами, із вибитими очима-вікнами, вони благають долю послати людей, які врятують їх від загрози. Так і старий млин жив надією. Боліла душа і в Михайла Горовенка, коли проїжджав повз будівлю, що добре пам'ятає його батька — механіка Олексія Горовенка. Тож і вирішив вдихнути нове життя у стару будівлю і створити комплекс відпочинку «Старий млин».

Старе приміщення не змінював: у кількох номерах особливо пахне давниною, бо біля вікон проглядає чер-

вона цегла із білоцерківського заводу Браницької. Сучасні номери, ресторан, літні майданчики, корти для тенісу, лазні й сауни — це далеко не повний перелік послуг, які запропонують за помірними цінами тим, хто їхатиме Шевченківськими шляхами-дорогами.

Нудьгувати в селі не доведеться: є тут і страусова ферма, й історична Божа гора. Бож був вождем племінного союзу антів — східнослов'янських племен, які жили на цих територіях у IV—VII століттях. За переказами, король остготів Вінітар послав туди війська і «розп'яв короля Божа із синами його і 70 старійшин для залякування». Це сталося саме біля села Синява на Божій горі. Селяни встановили тут пам'ятний знак з написом: «Народу антів — предкам українців від жителів Рокитянщини».

Пам'ятка архітектури національного значення Миколаївська церква, що межує зі «Старим млином», — одна з найстаріших дерев'яних церков Київщини

Як стати привабливими для гостей

АКТУАЛЬНО. Учасники наради в Ужгороді наголошували на важливості туристичної галузі для економіки країни

Ігор ВИННИЧЕНКО
для «Урядового кур'єра»

Недавно в Ужгороді відбулося перше засідання щойно утвореної Ради туристських міст та регіонів — постійно діючого консультативно-дорадчого органу Міністерства економічного розвитку і торгівлі. Участь у заході, крім керівників обласних та міських управлінь туризму, взяли представники міністерств, вишів та навчальних центрів, громадських організацій, благодійних фондів тощо.

У вступному слові голова Закарпатської облдержадміністрації Геннадій Москаль, слухаючи зауваження, що після анексії Криму Закарпаття стало одним з головних туристських регіонів країни (до якого, до речі, масово йдуть й громадяни сусідніх держав), наголосив на важливості цього виду діяльності для економіки області. Головну увагу, на думку керівника, слід приділити узгодженню термінів проведення масових заходів (насамперед фестивалів, якими за-

вжди славився край) та приведенню в належний стан автошляхів.

Та й інші посадовці запевнили учасників засідання, що обласна влада сприятиме ініціативам, спрямованим на поліпшення функціонування туристсько-рекреаційної індустрії Закарпаття. А потенціал області в цій царині величезний: не лише науковці, а й підприємці стверджують, що за умови належного ставлення влади та відповідного інвестування галузь здатна залучити в край 10—12 мільйонів туристів й відпочивальників, які залишать тут 25—35 мільярдів гривень.

Начальник управління туризму і курортів Мінекономічного розвитку Іван Ліптуга презентував проект Стратегії розвитку туризму і курортів на 2016—2020 роки, окреслив ідею створення національної мережі брендів туристських міст та регіонів України, представив план виставкових заходів міністерства на рік. Значну увагу посадовець приділив проекту створення Націо-

нальної туристської організації (НТО), яка являтиме стійку горизонтальну модель саморегулюючої організації в галузі туризму. Проект ініційовано Мінекономічного розвитку, його реалізовуватимуть під егідою UNWTO і UNDP за підтримки GIZ, USAID, WNISEF. Учасниками НТО можуть бути туристські та екскурсійні компанії, засоби розміщення, перевізники і транспортні агентства, курорти та рекреаційні об'єкти, музеї й арт-центри, ВНЗ та навчальні центри, організатори ділових подій, форумів і фестивалів, а також інші організації та компанії, які прямо або побічно мають стосунок до туризму.

Головне завдання НТО — консолідація учасників туристського ринку і системна реалізація комплексу маркетингових заходів для просування національного туристського продукту на цільових ринках. Крім маркетингової діяльності, НТО розроблятиме галузеві стандарти і критерії оцінки якості, програми професійної підготовки,

здійснюватиме наукові, соціологічні та статистичні дослідження, провадитиме професійну видавничу діяльність, сприятиме розвиткові бізнес-культури тощо.

Автор цих рядків директор Інституту досліджень діаспори, наголосивши на символічності проведення заходу в етнічно розмаїтій області, сусідній країні — члені Європейського Союзу, зауважив, що в ній майже немає пропозицій етнокорінних турів (які передбачають відвідання місць, що мають стосунок до некорінних етносів), на які, до слова, є значний попит іноземців.

На нараді також ішлося про нестачу запитів органів влади до профільних навчальних закладів (у країні понад 100 кафедр готують фахівців для туристичної галузі) та очевидну користь від такої співпраці, оскільки чиновники та підприємці отримують (безоплатно!) потрібну інформацію, а освітяни не сушать голову, вигадуючи завдання студентам.

Куди пакувати валізи?

Наталія ЛІЩИНЬСЬКА
для «Урядового кур'єра»

НАПЕРЕДОДНІ СЕЗОНУ. Першого дня квітня завершила роботу XXII Міжнародна виставка «Україна — Подорожі та туризм» — UITT-2016. Її послужний список дає підстави твердити, що це наймасштабніша подія в житті галузі та ще й за участю численних закордонних гостей.

Зрозуміло, нині експозиційна площа форуму набагато скромніша — останні два роки були для галузі складними. І водночас проривними щодо внутрішнього туризму. На цю обставину звернули увагу й у владних кабінетах: за підтримки Міністерства економічного розвитку та торгівлі було розгорнуто об'єднаний національний стенд України, який презентував як туристські регіони й міста, так і комерційні структури, громадські організації, асоціації, які пропонують відпочинок у рідній країні. Приємно, що бізнес також не здається обставинам, хоч далеко не всім турфірмам вдається виживати. Тому що не треба орієнтуватися тільки на закордон — така недалекоглядність до добра не веде. Тим часом по-справжньому професійні команди тримаються на плаву, ще й мають змогу виставлятися, у чому могли пересвідчитися відвідувачі.

Приїхало на виставку й чимало іноземців. Привертали увагу традиційно яскраві експозиції Грузії, Словаччини, Болгарії, Албанії, Іспанії, Тунісу, Єгипту. Але головною дійовою особою на виставці, поза сумнівом, стала Туреччина. Її чималий за площею головний майданчик доповнювали численні стенди, які представляли окремі курорти країни та готелі. Більше того, участь у виставці взяв міністр культури і туризму Туреччини Махір Унал. Цей приїзд не випадковий. Адже країна поставила для себе амбітну мету — залучити цього року мільйон українських туристів. Торік їх тут відпочило 700 тисяч. Очевидно, такі прогнози можуть здійснитися, адже від початку цього року кількість українців зросла на 15%.

Щоб ці плани втілилися в життя, туроператори збільшують кількість чартерних авіарейсів майже на 40%, а держава розширює список аеропортів, звідки літаки стартуватимуть в напрямку турецьких курортів. Днями до них долучився й Івано-Франківськ. У змаганні на найкращу пропозицію не відстають і готелі. Вони планують знижки для українців від 20 до 30%. Але чи не найприємніша новина — відсутність росіян, які негідною поведінкою можуть спаскудити відпочинок будь-кому. Зрозуміло, цікавили журналістів і питання безпеки. Усі туристичні місця — під пильним наглядом відповідних спецслужб, запевнив міністр.

Традиційно останній день виставки відкритий для всіх. Адже турфірми заздалегідь готують подарунки потенційним клієнтам. Це численні акції, спецпропозиції і сюрпризи.

ЛЮДИ І ЧАС

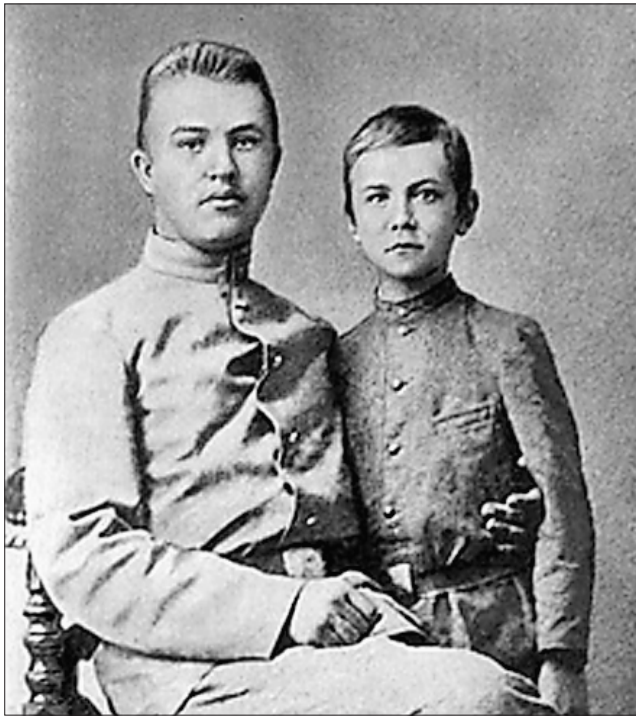
135 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ДМИТРА РЕВУЦЬКОГО

Золоті ключі
нащадка гетьманів

ПОДВИЖНИК. Уже відомим поетом Максим Рильський із вдячністю згадував свого гімназійного вчителя словесності Дмитра Ревуцького, який, крім викладання загальнообов'язкової російської мови і літератури, частенько збирав старшокласників «у залі, сідав до піаніно і виконував українські пісні та думи. За тих часів слова «Україна», «українська мова», «українська література» були під забороною, за саме тільки вживання української мови деякі вірогідно директори виключали учнів з гімназій. Отже, те, що Дмитро Миколайович знайомив нас з українськими думами, було на тодішні часи неабиякою сміливістю».

Завдяки своєму викладачу гімназисти утверджувались у переконанні, що батьківська мова — не лише для сімейного вжитку. Однак вони навіть не підозрювали, що їхній вчитель є прямим нащадком легендарного козака Петра Ревухи, який став родоначальником двох славних родів — власне Ревуцьких та сполонізованих Ржевуських. Саме з останнього походив видатний мандрівник і дослідник Сходу Вацлав Ржевуський, який ввійшов до історії під іменем еміра Ревухи. Не менш славні предки Дмитра Ревуцького по материнській лінії, що веде початок від доньки Богдана Хмельницького Марії та пов'язана із родом гетьмана Павла Полуботка.

Натомість їхній нащадок уславився як видатний науковець-фольклорист. Уже під час навчання на історико-філологічному факультеті Київського університету Дмитро Ревуцький співав у хорі Миколи Лисенка та захопився збиранням і записом українських народних пісень. Карою за цей «сепаратизм» стала відмова у працевлаштуванні в Україні. Молодий випускник аж три роки трудився в далекому Ревелі (нині Таллінні), доки не вдалося прилаштуватися викладачем російської словесності у гімназії Києва.

Дмитро Ревуцький став для молодшого брата композитора Левка взірцем чесного служіння Україні

За часів УНР уже знаний етнограф і музикознавець Дмитро Ревуцький став одним із фундаторів Музично-драматичного інституту ім. Лисенка і разом із чоловіком Лесі Українки Климентом Квіткою заснував Етнографічний кабінет Всеукраїнської академії наук, на базі якого виник Інститут мистецтвознавства, фольклористики та етнології АН УРСР. Підручник «Живе слово. Теорія виразного читання», який написав науковець, відіграв колосальну роль у підготовці читців, котрі в епоху ще німого кіно та відсутності радіо і телебачення несли літературну мову в середовище переважно неписьменних земляків-українців.

У 1926—1929 роках Дмитро Ревуцький уклав три випуски збірок «Золоті ключі», до кожної з яких увійшло по 125 українських народних пісень із коментарями академічного рівня — воістину безцінний скарб, значущість якого з роками лише зростає. Сьогодні це збірки є одним із найважливіших джерел для дослідження української народної пісні.

ред заслуг видатного вченого — робота над повним зібранням творів Миколи Лисенка та переклад понад трьох сотень кращих зразків світової оперної і вокальної класики, що вперше лунали зі сцени українською мовою.

Не дивно, що 1932 року звинуваченого в поширенні «петлюрівської ідеології» митця вигнали із заснованого ним Музично-драматичного інституту, який невдовзі ліквідували. На відміну від більшості представників української інтелігенції, Ревуцькому вдалося уціліти в роки сталінських репресій. Уже розбитий інсультом науковець, який залишився в окупованому Києві, загинув від рук агентів НКВС 27 грудня 1941 року. Звіт про «уничтожение изменника Родины профессора Ревуцкого», якого вбили десятками ударів молотка по голові, полетів аж у Москву, що не завадило впродовж десятиріч заявляти про його загибель буцімто від рук звичайнісіньких грабіжників.

180 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ МИКОЛИ СКЛІФОВСЬКОГО

Український сад
видатного хірурга

ПОСТАТЬ. «Коротше, Скліфосовський!» — ця фраза з кінофільму «Кавказька полонянка» зробила прізвище видатного хірурга загальновідомим. На жаль, зазвичай лише нею обмежуються знання про талановитого вченого, якого вважають своїм як в Україні, так і в Росії й Молдові. Річ у тому, що Скліфосовський номінально працював у Російській імперії, а народився на хуторі поблизу нині молдовського міста Дубоссари. Однак за царських часів воно територіально входило до Херсонської губернії, а за СРСР аж до серпня 1940 року перебувало у складі України.

Важко повірити, однак студент-медик Скліфосовський під час першого відвідання хірургічного відділення університетської клініки... знепритомнів. Видовище справді було не для слабкодушних, адже анестезію під час проведення операції тоді лише почали застосовувати, а про стерильність у палатах і операційних взагалі не йшлося. Не дивно, що в госпіталях гинуло більше людей, ніж на полі бою, а навіть нескладне хірургічне втручання часто призводило до смерті від зараження крові. Так, «планова» смертність під час зумовленої вогнепальними пораненнями ампутації кінцівок сягала 90% (!), а запаморочливий запах гнилих ран і передсмертні зойки та стогони агонізуючих пацієнтів були неодмінним атрибутом будь-якого хірургічного відділення.

Саме Скліфосовському судилося стати піонером впровадження у вітчизняну медицину звичних нам білих халатів замість аналогічного уніформи м'ясників «лікарського» обмундирування, обов'язкової дезінфекції рук хірургів перед операцією та стерилізації хірургічних інструментів, заміни ватю «корпії» — розпушеного на волокна бавовняного ганчір'я, що без жодного знезаражувального оброблення застосовували під час перев'язування ран. Здавалось би, елементарні і зрозумілі речі. Однак деякі колеги-професори з іронією заявляли студентам: «Смішно дивитися, коли така кремезна людина, як Скліфосовський, боїться бактерій, яких ми навіть не бачимо».

Завдяки медику-новатору нормою стали внутрішньочеревні операції, які до того вважали вбивчими і безнадійними. Серед заслуг Скліфосовського як створення першого в Російській імперії рентгенкабінету, що діяв при очолюваному видатним ученим Клінічному інституті удосконалення лікарів у Петербурзі, так і застосування раціональних

мілі речі. Однак деякі колеги-професори з іронією заявляли студентам: «Смішно дивитися, коли така кремезна людина, як Скліфосовський, боїться бактерій, яких ми навіть не бачимо».

Завдяки медику-новатору нормою стали внутрішньочеревні операції, які до того вважали вбивчими і безнадійними. Серед заслуг Скліфосовського як створення першого в Російській імперії рентгенкабінету, що діяв при очолюваному видатним ученим Клінічному інституті удосконалення лікарів у Петербурзі, так і застосування раціональних

Дитинство, юність і становлення Скліфосовського як медика-новатора пов'язані з Одесою, яка, попри інтернаціональний колорит, була і є українським містом

схем надання медичної допомоги та евакуації поранених під час бойових дій. Впровадження цих розроблень, продиктованих практикою участі вченого аж у чотирьох різних військових кампаніях, згодом врятувало мільйони життів у часи Першої і Другої світових війн. До речі, під час кровопролитних боїв за Плевну і Шипку в російсько-турецькій війні 1877—1878 років Скліфосовський особисто прооперував понад 10 тисяч поранених!

Та чи не найважливіша заслуга видатного новатора — створення медичної школи, що стала однією з кращих у світі. Не менш промовистий факт, що у дипломі лікаря Антона Чехова стоїть підпис Скліфосовського. Отож професор був учителем не лише суто медиків, а насамперед Людей.

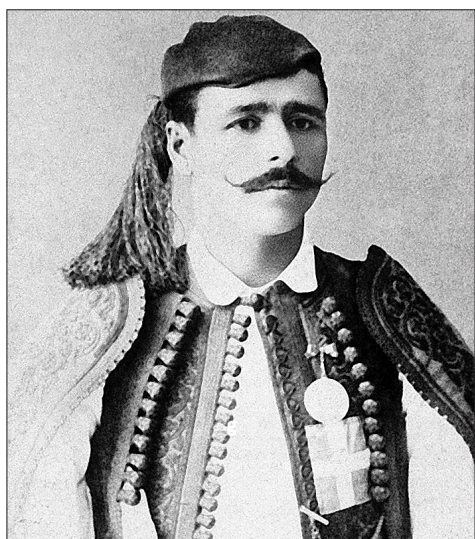
Придбаний вже у зрілому віці маєток Яківці на Полтавщині став справжньою відрадою для видатного медика. За спогадами сучасників, тут він не лише сам розмовляв рідною йому українською мовою, а й привчав до цього своїх гостей. За це влада звинуватила його в сепаратизмі, що на той час було серйозним злочином. Та Скліфосовський демонстративно ходив у маєтку, який назвав Відрадою, в «українській рубашці» та спілкувався виключно на «малоросійском наречіи».

Першою новобудовою в маєтку стала школа для селянських дітей на 45 учнів. При ній працював гурток садівництва, в якому видатний вчений особисто навчав учнів саджати, щеплювати і доглядати плодові та фруктові рослини.

За свідченням сучасників, Відрада була справжнім райським куточком із небаченими в цих місцях деревами і сортами винограду та ручними газелями. У маєтку в будь-який час надавали медичну допомогу тим, хто її потребував, а в навколишніх селянських господарствах невдовзі стали розводити породи свиней і птицю, якими щедро ділився із сусідами Скліфосовський.

...Відрада загинула 1919 року, коли від рук червоноармійців прийняли мученицьку смерть уже престаріла вдова Скліфосовського та його донька Тамара. Єдиною провинкою жінок став великий портрет видатного хірурга в генеральському мундирі з розсипом орденів, зароблених за порятунок тисяч людських життів. «Генеральш» витягли в сад, який садив Скліфосовський, і порубали шаблями.

120 РОКІВ ПОЧАТКУ І ОЛІМПІЙСЬКИХ ІГОР СУЧАСНОСТІ

Від радянських «любителів» —
до путінських «шахтарів»

ПАРАЛЕЛІ. Започатковуючи Олімпіади сучасності, їхній батько П'єр де Кубертен створював їх виключно для спортсменів-аматорів. СРСР одним із перших розтоптав ці олімпійські правила, відправляючи на змагання професіоналів. Причому світ чудово знав, що, наприклад, радянські хокеїсти-«любители», які нічим не поступалися в змаганнях канадським профі, не мають нічого спільного із любительським спортом. Однак усі заплющували очі на цей обман.

Нині вже Путін стверджує, що на окупованих територіях України звичайнісінькі «трактористи» і «шахтарі» на рівних протистоять професійним військовим, а світ знову вдає, що вірить у цю нісенітницю.

Грек Спиридон Луїс, який став переможцем марафонського забігу на Олімпіаді 1896 року, все життя пропрацював пастухом і листоношею

680 РОКІВ З ДНЯ НАРОДЖЕННЯ ТАМЕРЛАНА

Не буди лиха

ПОГЛЯД. За радянсько-російською міфологією, кінець пануванню Золотої Орди поклати перемога росія 1380 року на Куликовому полі. Однак єдиним реальним наслідком цієї битви, про що добре відомо історикам, стала лише заміна хана Мамаю на Тохтомиша, який уже 1382 року спалив ущент Москву і нещадно пограбував Московію.

Насправді занепад Золотої Орди почався з перемог над нею знаменитого полководця Тамерлана. Його могили в Самарканді під приводом начебто наукових досліджень вирішили відкрити 1941 року, сподіваючись знайти в ній частину скарбів видатного завойовника.

Виконавці волі Сталіна проігнорували застереження місцевих старійшин про те, що духи

війни, яких поховано разом з останками грізного полководця, вирвуться на волю. Звісно, можна вважати випадковістю, що саме у ніч на 20 червня 1941 року, коли підняли плиту над могилою Тамерлана, німецькі війська отримали кодовий сигнал «Дортмунд», за яким мав розпочатись напад на СРСР.

Випадковим збігом стало й те, що саме 20 грудня 1942 року, коли останки грізного завойовника знов упокоїлись у його могилі, остаточно провалилась остання відчайдушна спроба гітлерівських військ деблокувати оточену під Сталінградом армію Паулюса.

Однак беззаперечний факт, що будь-яке святотатство не минає безкарно, в чому переконує не лише епопея із прахом Тамерлана.

ДОКУМЕНТИ

ПОСТАНОВА
ВЕРХОВНОЇ РАДИ УКРАЇНИ

Про перейменування окремих населених пунктів

Відповідно до пункту 29 частини першої статті 85 Конституції України, пункту 8 статті 7 Закону України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки», враховуючи пропозиції, подані органами місцевого самоврядування, та рекомендації Українського інституту національної пам'яті, Верховна Рада України **ПОСТАНОВЛЯЄ:**

1. Перейменувати такі населені пункти:
- 1) у Вінницькій області:
- селище Червона Зірка Білянської сільської ради Липовецького району на селище Мала Біла;
- 2) у Дніпропетровській області:
- село Інтернаціональне Павлівської сільської ради Васильківського району на село Довге;
- село Пролетарське Павлівської сільської ради Васильківського району на село Морозівське;
- село Кіровське Письменської селищної ради Васильківського району на село Тихе;
- село Петрівське Богданівської сільської ради Васильківського району на село Бабакове;
- село Красіне Красінської сільської ради Криворізького району на село Красівське;
- село Карла Маркса Поливанівської сільської ради Магдалинівського району на село Калинівка;
- село Радянське Магдалинівської селищної ради Магдалинівського району на село Кільчень;
- селище Видвиженець Голубівської сільської ради Новомосковського району на селище Миролюбівка;
- село Комінтерн Перещепинської міської ради Новомосковського району на село Козирщина;
- селище Фрунзе Перещепинської міської ради Новомосковського району на селище Вишневе;
- село Радсело Новостепанівської сільської ради Новомосковського району на село Веселе;
- місто Орджонікідзе на місто Покров;
- село Жовтнєве Петриківської селищної ради Петриківського району на село Кулішеве;
- село Червонопартизанське Петриківської селищної ради Петриківського району на село Мала Петриківка;
- село Цикове Покровської селищної ради Покровського району на село Левадне;
- селище Зоря Комунізму П'ятихатського району на селище Зоря;
- село Октябрське Майської сільської ради Синельниківського району на село Максимівка;
- селище Фрунзе Старовишневецької сільської ради Синельниківського району на селище Вишневецьке;
- село Менжинка Софіївської селищної ради Софіївського району на село Широке;
- село Котовське Новомалинівської сільської ради Широківського району на село Мирне;
- село Чапаєвка Широківського району на село Благодатне;
- село Свердловське Чапаєвської сільської ради Широківського району на село Спаське;
- 3) у Донецькій області:
- село Петрівське Васюківської сільської ради Бахмутського району на село Пазено;
- село Калініне Волноваського району на село Калинове;
- село Іллічівське Першотравневого району на село Покровське;
- село Красноармійське Черкаської селищної ради Слов'янського району на село Новоселівка;
- село Октябрське Черкаської селищної ради Слов'янського району на село Маячка;
- 4) у Запорізькій області:
- село Советське Промінівської сільської ради Мелітопольського району на село Волошкове;
- село Червоний Жовтень Дмитровської сільської ради Оріхівського району на село Жовтеньке;
- село Ленінське Радивонівської сільської ради Якимівського району на село Мирне;
- 5) у Київській області:
- село Більшовик Яблунівської сільської ради Баришівського району на село Дубове;
- село Петровське Вишеньківської сільської ради Бориспільського району на село Петропавлівське;
- село Жовтнєве Бородянського району на село Дмитрівка;
- село Жовтнєве Згурівського району на село Вознесенське;
- село Радянське Сомководолинської сільської ради Переяслав-Хмельницького району на село Соснівка;
- село Червона Мотовилівка Фастівського району на село Мотовилівка;
- 6) у Кіровоградській області:
- село Жовтнєве Верхньоінгульської сільської ради Бобринецького району на село Яблучко;
- село Фрунзе Бобринецької міської ради Бобринецького району на село Богданівка;
- село Червонозорівка Бобринецького району на село Кривonosове;
- село Котівка Гайворонського району на село Покровське;
- село Орджонікідзе Гайворонської міської ради Гайворонського району на село Садове;
- село Кіровка Маловисківського району на село Миролюбівка;
- село Леніна Маловисківського району на село Гаївка;
- село Леніно-Ульяновка Хмельівської сільської ради Маловисківського району на село Калаколове;
- село Ленінське Оникіївської сільської ради Маловисківського району на село Пасічне;
- село Жовтнєве Новомиргородського району на село Миролюбівка;
- село Крупське Коробчинської сільської ради Новомиргородського району на село Миколаївка;

- село Октябрське Іванівської сільської ради Новоукраїнського району на село Вишневе;
- село Петрівське Іванівської сільської ради Новоукраїнського району на село Піщанське;
- село Краснофедорівка Мар'ївської сільської ради Онуфріївського району на село Федорівка;
- 7) у Луганській області:
- село Червона Зірка Великоцької сільської ради Міловського району на село Рання Зоря;
- 8) у Миколаївській області:
- село Кіровка Новошмідтівської сільської ради Новоодеського району на село Степове;
- село Куйбишеве Снігурівського району на село Калинівка;
- село Червоний Промінь Баратівської сільської ради Снігурівського району на село Промінь;
- 9) в Одеській області:
- селище Жовтнєва Революція Хлібодарської селищної ради Біляївського району на селище Радісне;
- село Петровського Сербківської сільської ради Комінтернівського району на село Вишневе;
- село Жовтнєве Любашівської селищної ради Любашівського району на село Вишневе;
- село Леніне Фрунзівського району на село Торосове;
- 10) у Полтавській області:
- село Жовтнєве Качанівської сільської ради Гадяцького району на село Степове;
- село Краснознаменка Гадяцького району на село Сергіївка;
- село Фрунзівка Глобинського району на село Троїцьке;
- село Жовтнєве Ульянівської сільської ради Гребінківського району на село Сотницьке;
- село Паризька Комуна Слободо-Петрівської сільської ради Гребінківського району на село Польове;
- село Ульяновка Гребінківського району на село Почаївка;
- село Комсомольське Тарасівської сільської ради Зіньківського району на село Пірки;
- село Фрунзе Жуківської сільської ради Кобеляцького району на село Мирне;
- село Комсомольське Корсунівської сільської ради Лохвицького району на село Потоцьківщина;
- село Жовтнєве Литвяківської сільської ради Лубенського району на село Покровське;
- село Чапаєвка Устимівської сільської ради Семенівського району на село Малинівка;
- селище міського типу Артемівка Чутівського району на селище міського типу Скороходове;
- 11) у Сумській області:
- село Радянське Луциківської сільської ради Білопільського району на село Болотишине;
- село Петрівське Кириківської селищної ради Великописарівського району на село Маракучка;
- село Комсомольська Комуна Підлипенської сільської ради Конотопської міської ради на село Калинівка;
- село Ленінське Кролевецького району на село Спаське;
- село Жовтнєве Катеринівської сільської ради Лебединського району на село Степове;
- село Комісарівка Гринцівської сільської ради Лебединського району на село Яснопілля;
- село Ленінське Гринцівської сільської ради Лебединського району на село Мирне;
- село Радянське Павленківської сільської ради Лебединського району на село Слобода;
- село Жовтнєве Коровинської сільської ради Недригайлівського району на село Соснівка;
- село Кірове Сакунінської сільської ради Недригайлівського району на село Перетічки;
- село Іллічівка Сонячненської сільської ради Охтирського району на село Мирне;
- село Октябрське Путивльського району на село Зарічне;
- село Кім Кренидівської сільської ради Середино-Будського району на село Четвертакове;
- селище Красний Прогрес Середино-Будської міської ради Середино-Будського району на селище Прогрес;
- селище Свердловське Середино-Будської міської ради Середино-Будського району на селище Зарічне;
- село Дзержинське Нізівської селищної ради Сумського району на село Лугове;
- село Жовтнєве Червоненської сільської ради Сумського району на село Вишневе;
- селище Пролетарське Кияницької сільської ради Сумського району на селище Мар'їне;
- селище Радянське Кияницької сільської ради Сумського району на селище Мала Корчаківка;
- село Фрунзенка Яструбинської сільської ради Сумського району на село Діброва;
- село Червонопрапорне Кияницької сільської ради Сумського району на село Яблунівка;
- селище Радгоспне Буймерської сільської ради Тростянецького району на селище Виноградне;
- село Коротченкове Шосткинського району на село Погребки;
- село Комінтерн Антонівської сільської ради Ямпільського району на село Лісне;
- 12) у Харківській області:
- селище Жовтнєве Пришибської сільської ради Балаклійського району на селище Покровське;
- село Червона Гусарівка Балаклійського району на село Нова Гусарівка;
- село Червоний Стєп Яковенківської сільської ради Балаклійського району на село Степок;
- село Червоний Яр Яковенківської сільської ради Балаклійського району на село Калинівка;
- село Пролетарське Чернечинської сільської ради Борівського району на село Степове;
- селище Піонер Федорівської сільської ради Великобурлуцького району на селище Курганне;
- село Ульянівка Новомажарівської сільської ради Зачепилівського району на село Олянівка;

- село Червона Перемога Леб'язької сільської ради Зачепилівського району на село Перемога;
- селище Жовтнєве Золочівського району на селище Калинове;
- село Жовтнєве Феськівської сільської ради Золочівського району на село Високе;
- село Червоний Донець Іванчуківської сільської ради Ізюмського району на село Щасливе;
- селище Піонерське Пархомівської сільської ради Краснокутського району на селище Степове;
- село Димитрова Домаської сільської ради Лозівської міської ради на село Українське;
- село Жовтнєве Грушинської сільської ради Первомайського району на село Калинівка;
- селище Комсомольське Берецької сільської ради Первомайського району на селище Трійчате;
- село Советське Картамиської сільської ради Первомайського району на село Степове;
- село Червоне Знамено Красненської сільської ради Первомайського району на село Червоне;
- село Артемівка Кулиничівської селищної ради Харківського району на село Благодатне;
- селище Радгоспне Бабаївської селищної ради Харківського району на селище Затишне;
- селище Фрунзе Кулиничівської селищної ради Харківського району на селище Слобідське;
- 13) у Херсонській області:
- село Кірове Правдинської сільської ради Білозерського району на село Таврійське;
- селище Радянське Білозерського району на селище Миролюбівка;
- селище Червоний Поділ Радянської сільської ради Білозерського району на селище Мирне;
- село Тельмана Інгутецької сільської ради Білозерського району на село Зарічне;
- селище міського типу Калінінське Великоолександрівського району на селище міського типу Калинівське;
- село Карло-Марксівецьке Чкаловської сільської ради Великоолександрівського району на село Щасливе;
- село Леніне Верхньорогачицької селищної ради Верхньорогачицького району на село Володимирівка;
- село Пролетарій Первомайської сільської ради Верхньорогачицького району на село Таврійське;
- селище Жовтнєве Добропільської сільської ради Голопристанського району на селище Світанок;
- село Червоноармійське Маринської сільської ради Горностаївського району на село Вільне;
- село Кірове Трохимівської сільської ради Іванівського району на село Щасливе;
- село Фрунзе Іванівського району на село Агаймани;
- село Червоний Прапор Української сільської ради Іванівського району на село Зелений Гай;
- село Червоний Чабан Каланчацького району на село Преображенка;
- село Комсомольське Вербівської сільської ради Нижньосірогозького району на село Донцове;
- селище Комсомольське Радгоспненської сільської ради Скадовського району на селище Петропавлівка;
- село Комунарівка Радгоспненської сільської ради Скадовського району на село Радісне;
- село Ленінське Михайлівської сільської ради Скадовського району на село Карабулат;
- село Жовтнєве Преображенської сільської ради Чаплинського району на село Благодатне;
- 14) у Хмельницькій області:
- село Жовтнєве Поповецької сільської ради Волочиського району на село Лісове;
- село Ульянівка Великозозулинецької сільської ради Красилівського району на село Юхт;
- село Ульянівка Друга Заслунченської сільської ради Красилівського району на село Світле;
- село Чапаєвка Малокілітнянської сільської ради Красилівського району на село Калинівка;
- село Радгоспне Полонської міської ради Полонського району на село Радісне;
- село Ленінське Чорнянської сільської ради Старокостянтинівського району на село Лісове;
- село Ленінське Гаврилівської сільської ради Теофіпольського району на село Підліски;
- село Ленінське Сокиринецької сільської ради Чемеровецького району на село Вишневе;
- 15) у Черкаській області:
- селище Здобуток Жовтня Тальнівського району на селище Здобуток;
- селище Політвідділовецьке Затишанської сільської ради Уманського району на селище Малий Затишок;
- 16) у Чернігівській області:
- село Більшовик Борзнянської міської ради Борзнянського району на село Забілівщина Друга;
- село Червоний Ранок Краснопільської сільської ради Коропського району на село Ранок;
- село Жовтнєве Менського району на село Покровське;
- село Кірове Новгород-Сіверського району на село Троїцьке;
- село Володимирівка Білорічницької сільської ради Прилуцького району на село Димирівка;
- село Жовтнєве Прилуцького району на село Дмитрівка;
- село Ворівського Жовтневої сільської ради Прилуцького району на село Світанкове;
- село Ульянівка Чернігівського району на село Вознесенське.

2. Ця Постанова набирає чинності з дня, наступного за днем її опублікування.

Голова Верховної Ради України В. ГРОЙСМАН

м. Київ
17 березня 2016 року
№ 1037-VIII

♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦ оголошення ♦

Слов'янський міськрайонний суд у Донецькій області (84112, м. Слов'янськ, вул. Добровольського, 2) розглядає цивільну справу за позовом Чулкової Ліни Сергіївни про визнання права власності до:

Відповідач Філіп'єв Віталій Анатолійович, останнє місце реєстрації та проживання: Донецька обл., м. Донецьк, пр-т Ілліча, буд. 21-а, кв. 34;

Відповідач Горлівська міська рада м. Горлівка, Донецької обл., пр-т Перемоги, буд. 67;

Відповідач Донецька обласна рада м. Маріуполь, пр-т Нахімова, буд. 86;

Відповідач Донецька обласна державна адміністрація (Донецька військово-цивільна адміністрація) м. Краматорськ Донецької області, площа Леніна, буд. 2;

Відповідач ТОВ «Еліта» м. Горлівка, Донецької області, Центральнo-Міський район, вул. Першотравнева, буд. 7/44, викликаються 06 квітня 2016 року о 09 год. 00 хв. до суду для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачам пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідачі повинні повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута за їх відсутності.

Суддя Пронін С. Г.

Слов'янський міськрайонний суд Донецької області (84100, м. Слов'янськ, вул. Добровольського, буд. 2) розглядає цивільну справу за позовною заявою Склярова Сергія Федоровича до Машкова Артура Сергійовича, Машкової Інни Олександрівни, з участю третьої особи Машкової Тамари Вікторівни про стягнення безпідставно отриманих коштів. Відповідачі по справі та третя особа: Машков Артур Сергійович, Машкова Інна Олександрівна, Машкова Тамара Вікторівна, останнє відоме місце проживання: Донецька область, місто Слов'янськ, в'їзд Багратіона, будинок №16, викликаються на 07 квітня 2016 року на 08 годину 00 хвилин до Слов'янського міськрайонного суду Донецької області (Донецька область, м. Слов'янськ, вул. Добровольського, 2) для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачам пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідачі повинні повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута у їх відсутність.

Суддя Т. А. Хаустова

Повістка про виклик підозрюваних при здійсненні судового засідання в порядку спеціального судового провадження

Обвинувачений Сідельников Микола Миколайович, 26.06.1992 р.н., зареєстрований за адресою: Одеська обл., м. Іллічівськ, с. Бурлача балка, вул. Центральна, 17, та підозрювана Авдсева Інга Миколаївна, 12.03.1990 р.н., зареєстрована за адресою: м. Одеса, вул. Б.Хмельницького, буд. 37, кв.4, відповідно до вимог 297-5, 323 КПК України викликаються в судове засідання, що відбудеться 05 квітня 2016 року о 10 годині в залі судових засідань №229 Приморського районного суду м. Одеси за адресою: м. Одеса, вул. Балківська, 33, для участі в судовому засіданні в якості обвинувачених.

Поважні причини неприбуття особи на виклик суду згідно зі статтею 138 КПК України. Наслідки неприбуття обвинуваченого передбачені статтями 139, 323 КПК України.

Суддя В. М. Коваленко

Житомирський районний суд Житомирської області викликає Федоренка Сергія Юрійовича у судове засідання, що відбудеться о 9 годині 00 хвилин 6 квітня 2016 року за адресою: м. Житомир, вул. Покровська, 92, каб. 16, в якості відповідача по цивільній справі № 278/3782/15-ц за позовом Федоренко З.Б. про виділ частки будинку в натурі.

В призначений для слухання справи день і час Ви маєте право з'явитись для прийняття участі у судовому засіданні.

Готуватись до слухання справи (знайомитись з матеріалами справи, знімати копії, заявляти клопотання про забезпечення доказів (виклик свідків, витребування письмових доказів) тощо, у випадку прийняття у ній участі, прошу завчасно до дати, визначеної для слухання справи.

Крім того, повідомляю, що в судове засідання Ви повинні надати всі оригінали документів, якими обґрунтуєте свої заперечення проти вимог, або копії цих документів, заверених у встановленому законом порядку у випадку невизнання заявленого позову.

У разі Вашого неприбуття в судове засідання, суд розгляне дану справу у Вашу відсутність за наявними в матеріалах справи доказами.

Для входу в приміщення суду Ви повинні мати при собі паспорт або інший документ, що підтверджує особу.

Суддя Є. О. Грубiяня

ОГОЛОШЕННЯ

Голосіївський районний суд м. Києва викликає як відповідача Івашенка Дмитра Івановича по цивільній справі № 752/21147/15-ц за позовом Шмарова Євгена Юрійовича від імені та в інтересах Смоліна Віталія Олександровича до Івашенка Дмитра Івановича про стягнення боргу.

Судове засідання відбудеться 03 травня 2016 року о 09 год. 30 хв. в приміщенні суду за адресою: м. Київ, вул. П. Потехіна, 14А, каб. 35.

Ви маєте право подати до суду письмові заперечення проти позову з посиланням на докази чи повідомити про поважність причин неявки.

В разі неявки справу буде розглянуто за наявних доказів. Наслідки неявки в судове засідання особи, яка бере участь у справі, передбачені ст. ст. 169, 170 ЦПК України та ст. 185-3 КУпАП.

Суддя Плахотнюк К. Г.

У провадженні Бердянського міськрайонного суду Запорізької області знаходиться цивільна справа за позовом Публічного акціонерного товариства «Укрсоцбанк» до Боярського Антона Леонідовича про стягнення заборгованості.

Суд викликає як відповідача Боярського Антона Леонідовича в судове засідання, яке відбудеться 05.04.16 року о 15.15 годині в приміщенні Бердянського міськрайонного суду за адресою: Запорізька область, м. Бердянськ, вул. Комунарів, 64, каб. 506. **Суддя Ревуцький С. І.**, тел. (код 06153) 3-51-09. Явка до суду є обов'язковою. В разі неявки справа буде розглянута за наявними матеріалами в заочному порядку.

Слов'янським міськрайонним судом Донецької області (84112, м. Слов'янськ, вул. Добровольського, 2) розглядається цивільна справа за позовом ПАТ «Укрсоцбанк» до Статівка Ольги Миколаївни про стягнення заборгованості за кредитним договором. Відповідачка у справі: Статівка Ольга Миколаївна, останнє місце мешкання: м. Горлівка, вул. Рудакова, 72/64, викликається о 09 год. 30 хв. 6 квітня 2016 року до суду для участі в розгляді справи по суті.

Відповідачці пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття, відповідачка повинна повідомити суд про причину неявки, інакше справа буде розглянута за її відсутності.

Суддя Ю. В. Чернишов

Артемівський міськрайонний суд Донецької області (84500, м. Бахмут, Донецька область, вул. Миру, 5) розглядає цивільні справи за позовом ПАТ КБ «ПРИВАТБАНК» до Юренка Рустама Петровича про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Відповідач по справі Юренко Рустам Петрович, 19.08.1979 року народження, мешкає: м. Бахмут (Артемівськ), вул. Богдана Хмельницького, 11, викликається на 07.04.2016 року о 09 годині 00 хвилин до суду, кабінет № 312, для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідача, він повинен повідомити суд про причину неявки, інакше справа буде розглянута у його відсутність.

Суддя Погрібна Н. М.

Артемівський міськрайонний суд Донецької області (м. Бахмут Донецької області, вул. Миру, 5) розглядає цивільну справу 2/219/1214/2016 за позовом Хуриленко Поліни Валеріївни до Хуриленка Ігоря Миколайовича про розірвання шлюбу.

Відповідач викликається на 06 квітня 2016 року о 09.45 годині до суду, каб. № 213, для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття, відповідач повинен повідомити суд про причину неявки, інакше справа буде розглядатися у його відсутність.

Суддя Хомченко Л. І.

Артемівський міськрайонний суд Донецької області (84500, м. Бахмут, Донецька область, вул. Миру, 5) розглядає цивільну справу за позовом ПАТ КБ «Приват Банк» до Победаш Юрія Володимировича про стягнення заборгованості. Відповідач по справі Победаш Юрій Володимирович, 15.10.1971 року народження, який мешкає за адресою, вказаною в позові: Донецька область, м. Єнакієве, пр. Леніна, 87/36, викликається о 08 годині 45 хвилин 06 квітня 2016 року до суду: м. Бахмут, вул. Миру, 5, кім. 302, для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідача, він повинен повідомити суд про причину неявки, інакше справа буде розглянута у його відсутність.

Суддя Фролова Н. М.

Слов'янський міськрайонний суд Донецької обл. повідомляє, що кримінальне провадження № 1-кп/243/66/2016 по обвинуваченню Попова Олександра Володимировича у вчиненні кримінального правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 258-3 КК України, призначено до судового розгляду на 07.04.2016 року о 13.00 год. за адресою суду: м. Слов'янськ Донецької обл., вул. Добровольського, 2 (2 поверх).

Явка обвинуваченого Попова Олександра Володимировича, 25.11.1978 року народження, зареєстрованого: м. Горлівка Донецької обл., вул. Матросова, б. 30, обов'язкова.

При собі мати паспорт.

Суддя Руденко Л. М.

Добропільський міськрайонний суд Донецької області (м. Добропілля Донецької області, вул. Радянська, 39а) розглядає цивільну справу за позовом Поправко Діани Анатоліївни до Резник Валерія Володимировича, треті особи: Резник Микита Анатолійович, Орган опіки та піклування Красноармійської міської ради про позбавлення батьківських прав.

Відповідач Резник Валерій Володимирович, 1987 р.н., викликається на 06 квітня 2016 року об 11.00 годині до Добропільського міськрайонного суду, кабінет № 16, для участі у розгляді справи. До розгляду цивільної справи пропонується надати суду письмові пояснення та заперечення, а також усі наявні докази по справі.

У випадку неприбуття до судового засідання відповідача необхідно повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута у його відсутність на підставі наявних у ній даних чи доказів і ухвалено заочне рішення.

Суддя Лаврушин О. М.

Дружківський міський суд Донецької області викликає як відповідача Макаренка Сергія Анатолійовича, 30.03.1969 р.н., останнє відоме місце проживання: Донецька обл., м. Ясинувата, мкрн Зорька, 19-10, по справі за позовом ПАТ «Укрсоцбанк» до Макаренка Сергія Анатолійовича про стягнення заборгованості за договором кредиту в судове засідання, яке відбудеться 14 квітня 2016 р о 14.00 год. в приміщенні суду за адресою: Донецька обл., м. Дружківка, вул. Енгельса, 45. В разі неявки в судове засідання суд розглядатиме справу за відсутності відповідача за наявними у справі доказами.

Суддя Т. Л. Панова

Дзержинський міський суд Донецької області (85200, м. Торецьк, вул. Дружби, буд. 4) розглядає цивільну справу за позовом ПАТ «Укрсоцбанк» до Тарутіна Ігоря Васильовича про стягнення заборгованості за кредитним договором. Відповідач по справі Тарутін Ігор Васильович (зареєстрований за адресою: м. Моспіне, вул. Короленка, буд. 18, кв. 1) викликається на 8 квітня 2016 року о 09.00 год. до суду, каб. № 8, для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття, відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута за його відсутності.

Суддя Б. В. Челюбєєв

Сватівський районний суд Луганської області викликає Нетудихату Вікторію Вікторівну як відповідача в судове засідання по цивільній справі №426/6201/15-ц за позовом Публічного акціонерного товариства «БМ Банк» до Нетудихати Вікторії Вікторівни про стягнення заборгованості в судове засідання, яке відбудеться 6 квітня 2016 року о 15.30 годині в приміщенні суду за адресою: Луганська область, м. Сватове, пл. 50-річчя Перемоги, 34.

У разі неявки на вказане судове засідання, суд розглядатиме справу без вашої участі на підставі ст.ст. 169, 224 ЦПК України.

Суддя М. А. Гашинський

Білокуракинський районний суд Луганської області викликає в судове засідання відповідачів: Ушакова Сергія Івановича та Ушакову Тетяну Вікторівну (91000, м. Луганськ, вул. Успенська, б. 12а) по цивільній справі №409/708/16-ц за позовом ПАТ «КРЕДОБАНК» про стягнення заборгованості за кредитним договором.

Судове засідання відбудеться 13.04.2016 року (резервна дата 15.04.2016 р.) о 09.00 годині в залі суду за адресою: Луганська область, смт Білокуракине, пл. Шевченка, 2.

Суддя Третяк О. Г.

Артемівський міськрайонний суд Донецької області (84500, м. Бахмут, вул. Миру, 5) розглядає цивільну справу за позовом Колос Ірини Василівни до Колос Романа Анатолійовича про стягнення аліментів. Відповідач у справі Колос Роман Анатолійович (останнє місце проживання за адресою: 84500, Донецька обл., м. Бахмут, вул. Левченка, 67) викликається на 13 квітня 2016 року о 09.00 годині до суду, каб. № 308, для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута за його відсутності.

Суддя С. П. Букрей

Артемівський міськрайонний суд Донецької області (84500, м. Бахмут, Донецька область, вул. Миру, 5) розглядає цивільну справу за позовом ПАТ КБ «Приват Банк» до Карпенко С.В. про стягнення заборгованості за кредитним договором. Відповідачка по справі Карпенко Світлана Володимирівна, 07.03.1976 року народження, яка мешкає за адресою, вказаною в позові: Донецька область, м. Єнакієве, вул. Вільямса, 14/95, викликається о 09 годині 00 хвилин 06 квітня 2016 року до суду: м. Бахмут, вул. Миру, 5, кім. 302, для участі у розгляді справи по суті. Відповідачці пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідачки, вона повинна повідомити суд про причину неявки, інакше справа буде розглянута у її відсутність.

Суддя Фролова Н. М.

Турчина Марина Юріївна, 07.10.1964 р.н., останнє відоме місце проживання якої: Донецька обл., м. Харцизьк, вул. Чайковського, 9, Турчин Ігор Андрійович, 13.03.1963 р.н., останнє відоме місце проживання якого: Київська обл., м. Боярка, вул. Молодіжна, буд. 12, кв. 2, гуртожиток, викликаються до Добропільського міськрайонного суду Донецької області як відповідачі по цивільній справі № 227/5218/15-ц за позовом ПАТ «Дельта Банк» до Турчиної Марини Юріївни, Турчина Ігоря Андрійовича про стягнення заборгованості за кредитним договором. Судове засідання відбудеться 06.04.2016 року о 08.30 год. в приміщенні суду за адресою: Донецька область, м. Добропілля, вул. Радянська, 39А, у разі неявки відповідачів до суду справу буде вирішено на підставі наявних у ній даних чи доказів.

Суддя Корнєєва В. В.

Слов'янський міськрайонний суд Донецької області (84112, м. Слов'янськ, вул. Добровольського, 2) розглядає цивільну справу за позовом Прончакової Ю. В. до Прончакова І.М. про розірвання шлюбу.

Відповідач Прончаков Ігор Миколайович, останнє місце реєстрації та проживання: Донецька обл., м. Слов'янськ, вул. Василівська, буд. 11, кв. 27, викликається 06 квітня 2016 року о 16 год. 00 хв. до суду для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута за його відсутності.

Суддя О. В. Неженцева

Ладизинський міський суд Вінницької області викликає Качана Віталія Васильовича, 05.12.1984 року народження, для участі в судовому розгляді як відповідача у справі № 135/62/16-ц за позовом ПАТ КБ «Приватбанк» про стягнення заборгованості.

Судове засідання відбудеться 19.04.2016 року о 13 год. 30 хв. у приміщенні Ладизинського міського суду Вінницької області за адресою: м. Ладизин, Вінницька обл., вул. Радянська, 13, тел. ((04343) 6-03-66).

У разі неявки відповідача в судове засідання, справа буде розглядатися за його відсутності за наявними в ній доказами.

Суддя О. М. Корнієнко

Суворовський районний суд м. Одеси по цивільній справі № 523/3104/16-ц за позовною заявою Лебеда В. Л. до Лебеда С. М. про розірвання шлюбу викликає Лебеда Світлану Миколаївну, 03.07.1978 року народження, як відповідача в судове засідання, що відбудеться 6 квітня 2016 року о 09.30 годині в приміщенні Суворовського районного суду м. Одеси, у залі судових засідань №14, розташованого по вулиці Чорноморського козацтва, 68 на другому поверсі.

У разі неявки в судове засідання відповідача в призначений час, справа буде розглянута у його відсутність.

Суддя М. О. Погрібний

Сватівський районний суд Луганської області викликає Парафенка Олександра Юрійовича як відповідача в судове засідання по цивільній справі №426/6235/15-ц за позовом Публічного акціонерного товариства «БМ Банк» до Парафенка Олександра Юрійовича про стягнення заборгованості в судове засідання, яке відбудеться 6 квітня 2016 року о 15.00 годині в приміщенні суду за адресою: Луганська область, м. Сватове, пл. 50-річчя Перемоги, 34.

У разі неявки на вказане судове засідання, суд розглядатиме справу без вашої участі на підставі ст.ст. 169, 224 ЦПК України.

Суддя М. А. Гашинський

Ірпінський міський суд викликає Остапович Оксану Василівну, останнє відоме місце проживання: м. Ірпінь, вул. Варшавська (Радянська), буд. 114-Р, кв. 17, як відповідача по справі за позовом Шимка Вадима Валерійовича до Остапович Оксани Василівни про стягнення боргу за договором оренди квартири, в судове засідання, яке відбудеться 22.04.2016 р. о 15 год. 00 хв. у приміщенні Ірпінського міського суду за адресою: м. Ірпінь, вул. Мінеральна, 7. У разі неявки справу буде розглянуто у відсутності відповідача.

Суддя О. В. Пархоменко

Дружківський міський суд Донецької обл. (84205, Донецька обл., м. Дружківка, вул. Енгельса, 45) розглядає цивільну справу ЄУН 229/579/16-ц, номер провадження 2/229/461/2016 за позовом Публічного акціонерного товариства комерційного банку «Приватбанк» до Михальнюка Валерія Івановича про стягнення заборгованості. Відповідач у справі Михальнюк Валерій Іванович, 01 лютого 1961 року народження (останнє місце проживання: м. Дружківка, Донецька обл., вул. Смоленська, буд. 6, кв. 66), викликається на 20 квітня 2016 р. об 11.00 годині до суду, зала № 1, для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. В разі неявки відповідача справа буде розглянута за його відсутності.

Суддя А. Л. Гонтар

Артемівський міськрайонний суд Донецької області (84500, м. Бахмут, Донецька область, вул. Миру, 5) розглядає цивільну справу за позовом Івахненко Тетяни Миколаївни до Осадчого Олега Михайловича, третя особа: Служба у справах дітей Артемівської міської ради про надання дозволу для виїзду дитини за кордон. Відповідач по справі Осадчий Олег Михайлович, рік народження не відомий, який мешкає за адресою, вказаною в позові: Донецька область, Артемівський район, с. Опітне, пров. Дачний, 3/35, викликається о 14 годині 00 хвилин 06 квітня 2016 року до суду: м. Бахмут, вул. Миру, 5, кім. 302, для участі у розгляді справи по суті. Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідача, він повинен повідомити суд про причину неявки, інакше справа буде розглянута у його відсутність.

Суддя Фролова Н. М.

Артемівський міськрайонний суд Донецької області (84500, м. Бахмут, Донецька область, вул. Миру, 5) розглядає цивільну справу за позовною заявою Владелицької Світлани Валеріївни до Пономарьова Павла Миколайовича про стягнення аліментів. Відповідач по справі Пономарьов Павло Миколайович, 05.02.1973 р.н., місце реєстрації та проживання: Луганська область, Антрацитівський район, с. Козаківка, викликається на 06.04.2016 року о 09 годині 30 хвилин до суду, каб. № 309, для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття, відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглядатися за його відсутності.

Суддя Тверський С. М.

Артемівський міськрайонний суд Донецької області (84500, м. Бахмут, Донецька область, вул. Миру, 5) розглядає цивільну справу за позовом Пірта Ю. Б. до Пірта О. О. про визнання особи такою, що втратила право користування житловим приміщенням.

Відповідачка по справі Пірта Олена Олександрівна, 28 червня 1977 року народження, яка мешкає за адресою, вказаною в позові: 84500, Донецька область, м. Артемівськ, вул. 2-а Лісна, 34, викликається о 15 годині 00 хвилин 06 квітня 2016 року до суду: м. Бахмут, вул. Миру, 5, кім. 302, для участі у розгляді справи по суті. Відповідачці пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідачки, вона повинна повідомити суд про причину неявки, інакше справа буде розглянута у її відсутність.

Суддя Фролова Н. М.

Краматорський міський суд Донецької області (84000, Донецька область, м. Краматорськ, вул. Маяковського, 21) розглядає цивільну справу за позовною заявою ПАТ КБ «Приватбанк» до Столярова Олега Георгійовича про стягнення заборгованості за кредитним договором. На судове засідання по даній справі, яке призначено на 6 квітня 2016 року об 11.30 годині (каб. № 26), викликається відповідач Столяров Олег Георгійович, 01.01.1962 року народження, зареєстрований за адресою: Донецька область, м. Макіївка-86, вул. Комунальна, буд. 7, кв. 2. Відповідачу пропонується надати до вищевказаної дати письмові заперечення щодо позову та посилання на докази, якими він обгрунтовує. У випадку неприбуття, відповідач повинен повідомити суд про причини неявки, інакше справа буде розглянута у його відсутність.

Суддя Лутай А. М.

Обухівський районний суд Київської області по цивільній справі № 2-418/16 за позовом Дмитрук Світлани Валентинівни до Дмитрука Олега Володимировича про витребування майна з чужого незаконного володіння викликає до суду як відповідача Дмитрука Олега Володимировича на 15 квітня 2016 року о 08.30 год.

Судове засідання відбудеться **під головуванням судді Кравченка М. В.** у приміщенні суду за адресою: Київська обл., м. Обухів, вул. Київська, б. 20.

В разі неявки відповідача справа буде розглянута у його відсутність на підставі наявних у ній доказів.

Тулчинський районний суд (вул. Перемоги, 16, м. Тульчин Вінницької області) викликає Суслову Маргариту Василівну, зареєстровану за адресою: м. Тульчин, пров. Озерний, 2 Вінницької області, як відповідача по цивільній справі №148/184/16-ц за позовом Уманець Лариси Валеріївни до Суслової Маргарити Василівни про захист честі, гідності та ділової репутації.

Судовий розгляд справи призначено на 10 годину 18.04.2016 р. за вищевказаною адресою.

В разі неявки відповідача справу може бути розглянуто у її відсутність на підставі наявних у ній доказів.

Суддя С. О. Робак

Білокуракинський районний суд Луганської області повідомляє, що 15.02.2016 року розглянуто цивільну справу № 409/3345/15-ц за позовом Публічного акціонерного товариства «БМ Банк» до Бородинової Світлани Дмитрівни про стягнення заборгованості; 22.02.2016 року розглянуто цивільну справу № 409/3448/15-ц за позовом Публічного акціонерного товариства «БМ Банк» до Міщенко Артема Володимировича про стягнення заборгованості; 11.03.2016 року розглянуто цивільну справу № 409/50/16-ц за позовом Публічного акціонерного товариства «БМ Банк» до Курбетьової Інни Анатоліївни про стягнення заборгованості. По справах винесено заочне рішення, яким позовні вимоги задоволено повністю.

Суддя В. С. Полено

Артемівський міськрайонний суд Донецької області (84500, м. Бахмут, вул. Миру, 5) проводить розгляд цивільної справи за позовом Публічного акціонерного товариства комерційний банк «Укрсоцбанк» до Терещенка Олександра Володимировича про стягнення заборгованості за кредитним договором. Відповідач по справі Терещенко Олександр Володимирович, проживає за адресою: 84500, Україна, Донецька область, м. Артемівськ, вул. Чайковського, буд. 5, кв. 3, викликається в судове засідання, призначене о 10 год. 00 хв. 06.04.2016 р. до суду, каб. № 213, для участі у розгляді справи по суті. Відповідачу пропонується надати свої заперечення на позов та відповідні докази. У випадку неможливості прийти, відповідач повинен повідомити суд про причини неявки. За інших обставин розгляд справи відбудеться за його відсутності.

Суддя Чопик О. П.

Артемівський міськрайонний суд Донецької області (84500, м. Бахмут, Донецька область, вул. Миру, 5) розглядає цивільну справу за позовом ПАТ КБ «Приват Банк» до Петрусенка М.В. про стягнення заборгованості.

Відповідач по справі Петрусенко Микола Володимирович, 08.09.1950 року народження, який мешкає за адресою, вказаною в позові: 84500, Донецька область, м. Артемівськ, пр. Севастопольський, 12, викликається о 08 годині 00 хвилин 06 квітня 2016 року до суду: м. Бахмут, вул. Миру, 5, кім. 302, для участі у розгляді справи по суті.

Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідача, він повинен повідомити суд про причину неявки, інакше справа буде розглянута у його відсутність.

Суддя Фролова Н. М.

Артемівський міськрайонний суд Донецької області (84500, м. Бахмут, Донецька область, вул. Миру, 5) розглядає цивільну справу за позовом ПАТ КБ «Приват Банк» до Талан Костянтина Сергійовича про стягнення заборгованості. Відповідач по справі Талан Костянтин Сергійович, 05.08.1976 року народження, який мешкає за адресою, вказаною в позові: 86400, Донецька область, м. Єнакієве, вул. Весняна, 33/1, викликається о 09 годині 30 хвилин 06 квітня 2016 року до суду: м. Бахмут, вул. Миру, 5, кім. 302, для участі у розгляді справи по суті. Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідача, він повинен повідомити суд про причину неявки, інакше справа буде розглянута у його відсутність.

Суддя Фролова Н. М.

Артемівський міськрайонний суд Донецької області (84500, м. Бахмут, Донецька область, вул. Миру, 5) розглядає цивільну справу за позовом ПАТ «Укрсоцбанк» до Лященко Андрія Олександровича про стягнення заборгованості. Відповідач по справі Лященко Андрій Олександрович, 24.05.1990 року народження, який мешкає за адресою, вказаною в позові: Донецька область, м. Вуглегірськ, вул. Кірова, 29, викликається о 10 годині 00 хвилин 06 квітня 2016 року до суду: м. Бахмут, вул. Миру, 5, кім. 302, для участі у розгляді справи по суті. Відповідачу пропонується надати свої заперечення щодо позову та докази. У випадку неприбуття відповідача, він повинен повідомити суд про причину неявки, інакше справа буде розглянута у його відсутність.

Суддя Фролова Н. М.

ВІСТІ ЗВІДУСІЛЬ

Толерантність — це не те, про що ви подумали

ГОСТРИЙ ОЛІВЕЦЬ. У Києві підбили підсумки VII Всеукраїнського конкурсу карикатур з прав людини

Оксана ГОЛОВКО,
«Урядовий кур'єр»

Не все те неправильне, що тобі не зрозуміле, казав колись Григорій Савович Сковорода — мандрівний філософ і вільна людина. Він не бажав бути таким як усі. Висміював недоліки, однак ніколи не висловлював зненаги.

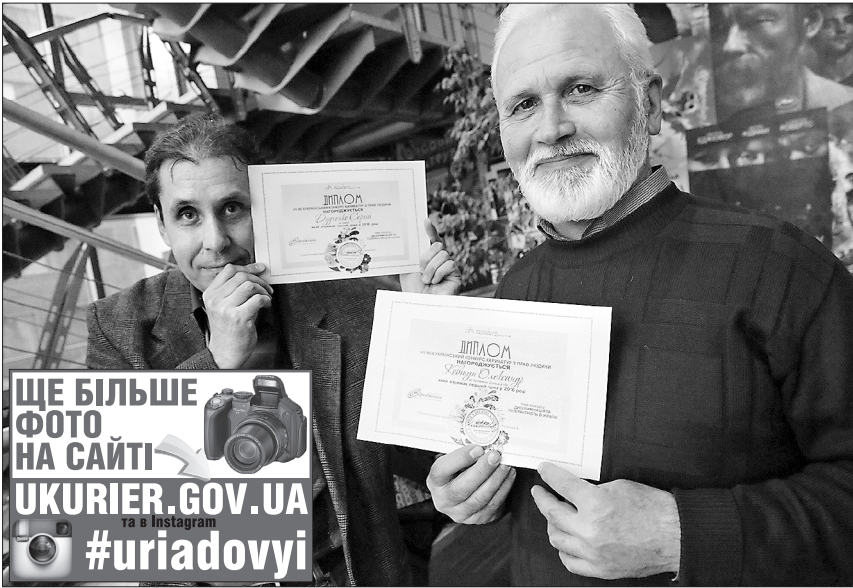
Україна — досить толерантна держава. Вона ніколи не була імперською країною й ніколи не потерпала від місцяного комплексу, свідчить опитування соціологів. Утім, це не означає, що нині не потрібно говорити з українським суспільством про дискримінацію й толерантність, терпимість та нетерпимість. Потрібно, до того ж всіма доступними засобами, зокрема й мовою карикатури.

Тож і тему VII Всеукраїнського конкурсу карикатур з прав людини сформулювали як «Дискримінація та толерантність в Україні». Влаштувала змагання громадська організація «Асоціація карикатуристів» спільно з Коаліцією з протидії дискримінації в Україні за підтримки Міжнародного фонду «Відродження». Організатори отримали понад 280 робіт від майже 40 авторів. Найкращі роботи журі з представників ЗМІ та правозахисників визначало у редакції газети «День». Як інформує кореспондент видання, автори конкурсних робіт дуже різні: професіонали й аматори, дорослі і підлітки. Наприклад, 15-річна Наталія Микитенко з Кривого Рогу створила серію простих, але цікавих карикатур. Одна з них — про різні менталітети поколінь, на ній бабуся з радянським прапором агітує патріотичну онуку йти на проплачений мітинг. А 12-річний киянин Олександр Павлов зробив карикатуру на тему здешевлення гривні.

Привізи місця посіли й аматори, і професіонали. Скажімо, на першому місці — колишній військовий з Донецьчини Олександр Ковтун. Його робота про дискримінацію виборців зі сходу України. На другому — карикатура Вадима Симиного з Херсона про тятар стандартів краси. І замкає трійку переможців професіональний карикатурист, одесит Сергій Дудченко, з іронічною роботою про те, як важко працювати серед баранів — і в прямому, і в переносному сенсі.

«У цього конкурсу були різні теми — права людини як такі, свобода слова, вади судової системи. Зараз зупинилися на темі толерантності, адже це актуально для України, — розповідає Костянтин Казанчев, голова правління «Асоціації карикатуристів». — Проблема нетолерантності загострилася через політичну ситуацію, в якій опинилася країна. Люди стають менш стриманими, і часто це відбувається через погану економічну ситуацію. Але суспільство, в якому немає толерантності, фактично приречене».

Учасники конкурсу порушили чимало питань: проблеми людей з інвалідністю і ветеранів АТО, мовна і гендерна дискримінації тощо. Кого насправді дискримінують в Україні і кому потрібна толерантність? Ірина Федорович, член журі конкурсу, співкоординатор проекту «Без кордонів/Центр соціальної дії» каже, що іноді навіть спроби розібратися приводять до несподіванок, так само, як і результати конкурсу. «З одного боку, багато авторів висвітлюли

Переможців конкурсу нагородили на відкритті виставки найкращих карикатур

1-ша премія: Олександр Ковтун
(м. Артемівськ, Донецька обл.)

2-га премія: Вадим Симинога
(м. Херсон)

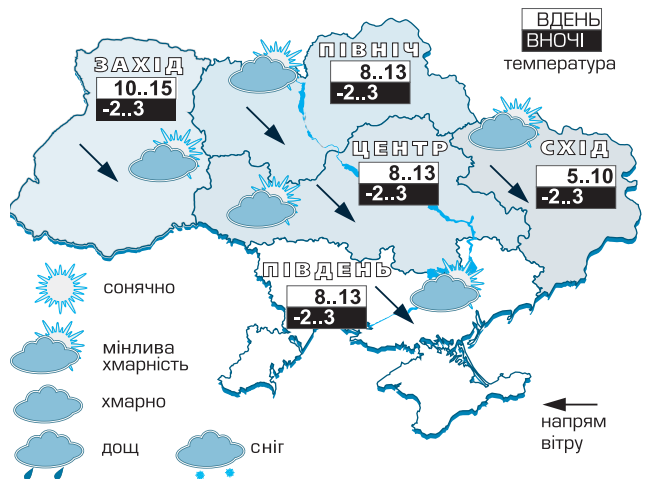
3-тя премія: Сергій Дудченко (м. Одеса)

ті самі проблеми, про які розповідають правозахисники. А з другого — в деяких роботах помітні стереотипи самих авторів, вони висміювали не те, що в Україні є дискримінація і потрібно ще працювати, щоб стати трішечки толерантнішими, а безпосередньо необхідність бути толерантними, як ту найнетрадиційнішу цінність, нав'язану ззовні».

А це означає, що тема важлива, працювати є з чим. І такі конкурси сприяють просуванню цінностей толерантності і недискримінації в суспільстві.

50 найкращих карикатур уже оформили в каталог. Роботи показали учасникам фестивалю документального кіно про права людини Docudays UA. Нині триває виставка в столичному торговельно-розважальному центрі «Космополіт». Попереду — тур Україною.

ПОГОДА НА ЗАВТРА

ТЕМПЕРАТУРА ПО ОБЛАСТЯХ УКРАЇНИ НА 3 КВІТНЯ

Область	Ніч	День	Область	Ніч	День
Київська	-2 +3	+8 +13	Черкаська	-2 +3	+8 +13
Житомирська	-2 +3	+8 +13	Кіровоградська	-2 +3	+8 +13
Чернігівська	-2 +3	+6 +11	Полтавська	-2 +3	+6 +11
Сумська	-2 +3	+4 +9	Дніпропетровська	-2 +3	+7 +12
Закарпатська	-2 +3	+14 +19	Одеська	-2 +3	+9 +14
Рівненська	-2 +3	+10 +15	Миколаївська	-2 +3	+9 +14
Львівська	-2 +3	+11 +16	Херсонська	-2 +3	+7 +12
Івано-Франківська	-2 +3	+11 +16	Запорізька	-2 +3	+6 +11
Волинська	-2 +3	+10 +15	Харківська	-2 +3	+5 +10
Хмельницька	-2 +3	+9 +14	Донецька	-2 +3	+5 +10
Чернівецька	-2 +3	+10 +15	Луганська	-2 +3	+5 +10
Тернопільська	-2 +3	+10 +15	Крим	0 +5	+8 +13
Вінницька	-2 +3	+9 +14	Київ	0 +2	+10 +12

Укргідроцентр

*Школярам Донбасу
готують дистанційні класи*

Павло КУЩ,
«Урядовий кур'єр»

НАВЧАННЯ. Фахівці департаменту освіти і науки Донецької облдержадміністрації та обласного інституту післядипломної педагогічної освіти працюють над підготовкою і реалізацією проекту «Дистанційна освіта школярів Донеччини». Головною метою цієї перспективної ініціативи є намагання забезпечити рівний доступ дітей будь-якого віку, зокрема і тих школярів, які перебувають на тимчасово окупованих територіях краю, але хочуть отримати український документ про освіту державного зразка, до якісної основної чи додаткової освіти на дистанційній основі. Ще один напрям проекту — намір організувати післядипломну онлайн освіту для дорослих, а в недалекій перспективі функціонуватиме ще і електронне навчання учнів і дітей з особливими освітніми потребами.

Творчі групи педагогів уже приступили до розробки варіантів створення у Донецькій області єдиного навчального інформаційно-комунікаційного середовища. Серед завдань фахівців також запровадження в освітній простір краю сучасного електронного навчального контенту за основними профілями підготовки учнів загальноосвітніх шкіл на базі згаданого єдиного НІК- середовища. А розпочалася реалізація проекту «Дистанційна освіта школярів Донеччини» із серії обласних навчальних семінарів-практикумів з метою підготовки кадрів і визначення опорних дистанційних шкіл.

Сигарети були, а наче їх і не було

Олександр ВЕРТІЛЬ,
«Урядовий кур'єр»

СПРАВА №. Велику партію контрабандних сигарет виявили правоохоронці на міжнародному пункті пропуску «Бачівськ» Сумської області. Як повідомила прес-група УСБУ в Сумській області, оперативники відомства запобігли спробі контрабандного переміщення з території Російської Федерації 1,2 мільйона пачок сигарет без марок акцизного збору орієнтовною вартістю 200 тисяч доларів США.

За оперативною інформацією, незаконне переправлення тютюнових виробів організовано за попередньою змовою контрабандистів з працівниками фіскальної та прикордонної служб, які оформили автомобіль з товаром як такий, що не містить вантажу.

Управління внутрішньої безпеки, слідчі та співробітники УСБУ у Сумській області проводять невідкладні оперативно-слідчі дії для встановлення всіх причетних до злочинної діяльності.

Засновник — Кабінет Міністрів України
Реєстраційне свідоцтво КВ № 2 від 12 квітня 1994 року
Передплатні індекси «Урядового кур'єра» —
61035, 40227 (соціальний)

Головний редактор — **Сергій БРАГА**
Перший заступник
головного редактора
Леонід САМСОНЕНКО
Заступники головного редактора:
Павло БЕБА, Лариса УСЕНКО

Адреса в Інтернеті: www.ukurier.gov.ua
Адреса редакції: **01008, Київ, вул. Садова, 1**
Телефон для довідок: **253-12-95.**
Телефони відділу реклами: **253-55-09,**
факс: **230-06-71,** e-mail: **adv@ukcc.com.ua**
«Урядовий кур'єр» виходить у вівторок, середу, четвер,
п'ятницю та суботу
Зам. № 46700. Тираж 22964

Листування з читачами тільки
на сторінках газети.
Відповідальність за достовірність
інформації та реклами несуть автори
та рекламодаті.
Набрано і зверстано у комп'ютерному
центрі «Урядового кур'єра».
Друк: ТОВ «Мега-Поліграф».
04073, Київ, вул. Марка Вовчка, 12/14
www.mega-poligraf.kiev.ua